

โดย ว่าวที่รักอัลลอฮ์มากกว่าสิ่งใด

มุสลิมมืออาชีพ

“เมื่อชีวิตแค่ทางผ่าน”

จากชุด มุสลิมด้วยความเข้าใจ

เป็น “มุสลิม” ต้องหมั่นศึกษา
ฝึกฝน พินิจนาตน ตลอดเวลา
เพราะเราไม่ได้เป็นแค่ “มุสลิมเพราะจำเป็น”

Busayaphol@hotmail.com

<https://www.facebook.com/lcarecall/>

มุสลิมมืออาชีพร “เมื่อชีวิตแลกทางผ่าน”

จากชุด มุสลิมด้วยความเข้าใจ

094 730 0660 ส่งเสียเกี่ยวกับอิสลาม เชิญโทรหาเรา

สายด่วนอิสลามแคร์ เพราะชีวิตคือบททดสอบ

รับให้คำปรึกษา และตอบปัญหาข้อสงสัย ตามแนวทางอิสลามสายกลาง

โดยคณาจารย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง (สามารถฝากเบอร์ให้โทรกลับได้ ไม่คิดค่าใช้จ่าย)

ให้บริการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 09:00 - 21:00 น.

อ.อับดุลรอฮมาน วงษ์มณี
อ.มูหัมมัด ปันตวัน อ.ดาอูด สิกข์
อ.อิสมาอีล วิจารณ์ อ.อิดนาศ วารีน

Busayaphol@hotmail.com

<https://www.facebook.com/lcarecall/>

ชื่อหนังสือ : “เมื่อชีวิตก้าวไกลกว่าฝัน”

เรียบเรียงโดย : นุชนพอล วาริช (อิลยาธ วาริช)

Designed by : Peecheey ; Freepik.com

จัดทำโดย : นุชนพอล วาริช (อิลยาธ วาริช)

ปีที่จัดทำ : ต.ค. 2016 / พ.ศ. 2559

จัดทำครั้งที่ : 1 (E-Book)

ISBN : 978-616-413-499-7

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ
بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا
انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

“ไม่มีศาสนาบังคับให้เข้ารับศาสนา [อิสลาม]

ความถูกต้อง ได้รับศาสนาชอบอย่างชัดเจนจากสิ่งที่ผิดแล้ว
ผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่อ *ฮอญุด* (สิ่งถูกต้องรอบไว้ผู้อื่นที่เปิ่นแท้จ)
และเลือกศรัทธาต่ออัลลอฮ์ แทนอนเขาได้ยึดวงเชือกอันแน่นคง
ที่ไม่มีทางขาดแล้ว และอัลลอฮ์นั้นคือ ผู้ได้ยิน ผู้รอบรู้”

อัลอะดอะเราะฮ์ : 256

คนทุกคนที่เจิดจ้าในโลกนี้ เขาต้องเลือกทางเดินชีวิตของตัวเอง
และไม่ว่าเขาได้เลือกทางไหน เขาต้องรับผิดชอบต่อการเลือกนั้น

ตลอดกาล

คำนำ

ผมขอเริ่มหนังสือชุดนี้ ด้วยนามของ อัลลอฮ์ ผู้เมตตา ผู้ให้อภัย
ผู้ที่คู่ควรกับ “ทุกการสรรเสริญ”
การทำงานที่ดั่งงานล้นเสร็จสิ้นได้ด้วยความเมตตาของ “พระองค์”
ขอพระองค์ให้พรและความสันติ แก่ท่านนบี ตลอดจน วงศ์วาน
และมีตรสหายของท่าน

ด้วยรัก และ เคารพ ขอผู้เรียบเรียง และท่านผู้อ่านที่รัก ตรวจสอบเจตนาของ
ตนให้ดี “ขณะที่อ่าน” หนังสือเล่มนี้ เช่นเดียวกับหนังสือเล่มใดก็ตาม

ท่านผู้อ่านที่รักครับ หนังสือชุดนี้ อาจจะสื่อกับท่านว่า มุสลิมที่ดี ไม่ได้
เป็นได้เพียงเพราะมีพ่อแม่เป็นมุสลิม (มุสลิมตามDNA) หรือ มีคูครองเป็นมุสลิม เท่านั้น

แต่...

การเป็น มุสลิมที่ดี หรือ มุสลิมมืออาชีพ คือ

“การที่เรามีความเข้าใจพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเป็นมุสลิม

(ย่ำว่า “เข้าใจ” ไม่ใช่แค่ท่องจำ)

มีการเตรียมตัว เตรียมใจ ที่จะเผชิญหน้ากับบททดสอบที่กาโหมเข้ามา ทราบ

ที่เรายังมีชีวิตอยู่

รวมถึง “ต้องรู้” แนวทางที่จะผ่านบททดสอบของอัลลอฮ์

อย่างมีเกียรติ ในภาคปฏิบัติ ด้วย”

รูปแบบที่เน้นในหนังสือชุดนี้ คือ “การตั้งคำถามเน้นความเข้าใจ” และ

“การแอบเปิดประเด็น” ซึ่งเป็นรูปแบบที่ คน “ดื้อเจียน” อย่างผมชอบ (“ดื้อเจียน” เป็นฉายาที่คุณแม่ กับ ภรรยา ตั้งให้ครับ 😊) ผมหวังว่ารูปแบบดังกล่าวจะช่วยให้ท่านผู้อ่านเข้าใจมากขึ้น... มั่ง? (วัลลวอะอะลัม - วัลลวคือผู้ที่รู้ดีที่สุด)

ในแต่ละหัวข้อ ผมได้ละที่จะกล่าวถึงรายละเอียด เนื่องจากหนังสือเล่มนี้ผมต้องการเน้นไปที่การ จุดประเด็น ให้ผู้อ่านที่รักได้ไปคิด ไปศึกษาต่อยอด มากกว่าที่จะมา “ยัด” ข้อมูลให้โดยตรง (เพราะการคิดได้เองจะเข้าใจมากกว่าการอ่าน)

หลักฐานตัวบทที่มีในหนังสือชุดนี้ เน้นหลักฐานที่เชื่อถือได้ “ศอฮิฮ์” (วัลลวอะอะลัม) ซึ่งหากนับกตาเป็นอื่น ผมจะระบุไว้ทุกครั้ง เท่าที่ผมรู้

มาร่วมท้าวสู่การเป็น มุสลิมมืออาชีพ ด้วยกันเถอะครับ เพื่อที่พวกเราจะได้ไม่เสียใจในภายหลัง อินชาอัลลอฮ์ (หากพระเจ้าประสงค์)

เพื่อเราจะได้คู่ควรกับความเมตตาที่แท้จริงของอัลลอฮ์ “เมื่อออกจากห้องสอบนี้ไป (โลกนี้)” เพื่อรับการตอบแทนที่งดงาม “ตลอดกาล” ของพระองค์

ขออัลลอฮ์เมตตาพวกเรากทุกคน อามีน

มุสลิมด้วยความเข้าใจ

สายด่วนอิสลามแคร์ เพราะชีวิตคือบททดสอบ

บุษยพล วารีย์ (อิลยาส)

เกี่ยวกับหนังสือ

“เมื่อชีวิตแค่ทางผ่าน” ที่เสร็จสิ้นด้วยความโปรดปรานของอัลลอฮ์เล่มนี้ เป็นเล่มแรกจากชุด “มุสลิมมืออาชีพ” ที่ผมหวังว่าจะให้มีทั้งหมด 3 เล่ม อินชาอัลลอฮ์ (หากอัลลอฮ์ประสงค์) ตั้งใจไว้อย่างนี้ครับ

เล่ม 1 : **เมื่อชีวิตแค่ทางผ่าน** แบ่งออกเป็น 2 บท

บทที่ 1 “พื้นฐาน” สู่ มุสลิมมืออาชีพ

บทที่ 2 ลักษณะของ มุสลิมมืออาชีพ

เล่ม 2 : **รับมือ “ตัวเอง”**

(ศัตรูที่อันตรายที่สุดของเรา และวิธีรับมือ)

เล่ม 3 : **จุดจบ ที่ “รอคอย”**

(ความจริงที่รออยู่... แล้วจึย?)

ชุด มุสลิมมืออาชีพ นี้ อยู่ในกลุ่มสาระ “มุสลิมด้วยความเข้าใจ” ซึ่งผมหวังจากอัลลอฮ์ว่าจะให้มันเป็นหนึ่งในสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่บ่าวของพระองค์ ... ชักนิตยังดี

หากพบความผิดพลาดประการใดในหนังสือชุดนี้ ขอความกรุณาอย่าเก็บไว้กับตัว โปรดแจ้งผมได้โดยตรง ตาม Address ที่แจ้งไว้บนปก

เหมือนกับท่านอิมามชาฟีอี (ขออัลลอฮ์เมตตาท่าน) ได้พูดเอาไว้

“ความสมบูรณ์นั้น เป็นเอกลักษณ์ของอัลลอฮ์ แต่เพียงผู้เดียว”

เกี่ยวกับผู้เขียน

บ่าวธรรมดาคคนหนึ่งของอัลลอฮ์ที่ปรารถนาความเมตตาและการให้อภัยจากพระองค์ ที่หวังว่าสักวันจะสามารถเป็น **มุสลิมมืออาชีพ** ได้ ด้วยความเมตตาของพระองค์ อินชาอัลลอฮ์ (หากอัลลอฮ์ประสงค์)

ตอนนี้ ผมเป็นเพียง “**ไคซ**” ครับ

คล้าย “ไคซฟุตบอล” ที่อาจเตะบอลไม่เก่งเท่า “นักเตะมืออาชีพ” แต่ผมพอจะรู้เส้นทางสู่การเป็น “มุสลิมมืออาชีพ” และคิดว่าควรจะแบ่งปันข้อมูลที่มีให้ท่านผู้อ่านที่รักด้วย เพื่อเราจะได้รับความเมตตาจากอัลลอฮ์มากขึ้น - อามีน

มีโอกาเรียนศาสนาบ้าง เรียนสามัญบ้าง ถูกบ้าง ผิดบ้าง เป็นบ่าวคนหนึ่งที่พระองค์ให้ความช่วยเหลือมากมายมหาศาล โดยเฉพาะในการเรียบเรียงหนังสือครั้งนี้ และผมไม่มีอะไรให้อวดนอกจากความเมตตาของพระองค์

ผมขอต่อพระองค์ให้เมตตาและให้อภัยแก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหนังสือเล่มนี้ทุกท่าน โดยเฉพาะบุพการี ครอบครัว คณาจารย์ ผู้ที่จุดประกายการเรียบเรียงหนังสือนี้ ผู้สนับสนุน ผู้ให้ความช่วยเหลือต่างๆ ผู้ตรวจสอบ และ “ท่านผู้อ่านที่รัก”

ขออัลลอฮ์ตอบแทนทุกท่านด้วยความดีงามให้ยิ่งกว่าที่ “สาสม” ครับ 😊

Mail: busayaphol@hotmail.com

Facebook: <https://www.facebook.com/lcarecall/>

สายด่วนอิสลามแคร่ เพราะชีวิต คือ บททดสอบ

094 730 0660

คณิง ในเรื่องพื้นฐานที่สมมุติว่ามุสลิมเราใช้ิจตลาค/ตลีนกัน
มาก ที่เรื่องอะไรที่ใหม่ทันสมัย?

หลักปรัชญาข้อที่ 6

“การปรัชญาข้อการกำหนดของอัลลอฮ์” ตรี

หลายครั้งที่มีโอกาสพูดคุยกับนักศึกษาศาสนา/ศาสนา สมมุติของ
โชนดำถามไปว่า “อัลลอฮ์คือผู้กำหนดทุกอย่าง ใช่ หรือ ไม่ใช่?”

- แทนทุกคนตอบเหมือนกันว่า “ใช่” “ใช่”

หลังจากนั้นสมมุติโชนดำถามที่ 2 ไปว่า “สิ่งที่เราทำ เราเป็นตน
เลื่อมใส หรืออัลลอฮ์เป็นผู้กำหนด มันทำให้เราทำ?”

- ตรงนี้แหละครับ เกิดความสับสน กันที่อัลลอฮ์/ฮัมด หลายคนเริ่ม
ลังเล จะทำอย่างไรดี “ว่าอัลลอฮ์กำหนด” ก็อะไรอยู่ จะอย่างไร
ว่า “เรากำหนดทาง/ดินแดน” ก็อะไรอยู่จริง - **ยังงั้น?**

การกำหนดของอัลลอฮ์ ใช้ใจได้ 2 ข้อ ตรี

1. อัลลอฮ์คือผู้กำหนดทุกอย่าง ไม่มีอะไรอยู่นอกกำหนดการ
ของพระองค์
2. การงานของเรา อัลลอฮ์เป็นผู้กำหนด
ตามที่เรารู้

ลองทำความเข้าใจ 2 ข้อนี้ดู สมมุติว่า
จะพูดได้ อันที่อัลลอฮ์ (หากอัลลอฮ์ประสงค์)

ບາດກີ້

1

“

ບັດທີ

ກັມ ກຣອນທາງ/ຄົນທີ່ ທ້ອງ ເລື້ອກ/ເລງ

”

ຫົວຂໍ້: ຫາລູກສົບໄວກັນນຳ ໃນມາດຕະການ 1

ຫົວຂໍ້ 7 ກັບ ກວມທາງ/ອັນທີ່ **ຈຳເປັນ** ເລືອກ/ລາຍ

ເພື່ອດຳລົງ?

ເລືອກ 7 ຫົວຂໍ້ ; 3 ກວມໄດ້ກວມ ; 7 ເລືອກ/ລາຍ

1 ທຳນຽມ // ລະ Tips ພຣັດມາດຕະການດັກ/ເພື່ອ// ດຳລົງ

7 ຫົວຂໍ້ ດັ່ງນີ້ດຳລົງ

1. ເລືອກລຸ້ນທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ
2. ຈະຕ້ອງມາດຕະການໃດ?
3. ອັດຕາ ຫົວຂໍ້ຂອງຜູ້ຜູ້ກວມ
4. ເພື່ອຈຳກັດ...
5. ຕາມລະບົບຂອງຈິດໃຈ ເກີດຈາກການໂຕນກວມ
6. ຫົວຂໍ້ທີ່ຖືກກວມ
7. ຈະມີຄວາມສຳຄັນ ເພື່ອເລືອກ ແກ້ໄຂ

ຈະເປັນຈັດຈັດນຳ
ເພື່ອເຈົ້າໄປວ່າ
ໄດ້ເລືອກດຳລົງ

หนึ่งวันคำถามที่ผมมักถูกนักศึกษามุสลิมถามบ่อยๆ

“ทำไมอัลลอฮ์ไม่ให้ทุกคนเกิดมาเป็นมุสลิม?
 อย่างน้อยก็ไม่ได้เกิดมาในครอบครัวมุสลิมหรือที่
 ภาวหรือเปล่า?”

ครับ มุสลิมเราเชื่อมั่นว่า...

... ตามที่ทุกคนเกิดมาในโลกนี้เพื่อรับการทดสอบ แล้วผลของการทดสอบ คือ การทำอย่างไรก็ได้ให้อัลลอฮ์รัก อัลลอฮ์พอใจ โद्यพระองค์จะทดสอบทุกคนด้วย **บททดสอบ/ฉะฮาดะห์สำหรับเรา**

จะเกิดเป็นลูกมุสลิม หรือไม่ใช่ลูกมุสลิม แต่ละคนรับท่างมี
 ใจดี และมีความรู้สึ้ง/ฉะฮาดะห์อยู่

สำหรับผู้ที่ไม่ได้เกิดมาเป็นลูกมุสลิม หลายครั้งที่เราพบว่า เขา
 ทำตัวเป็นมุสลิมที่ “น่ารัง” มากกว่า มุสลิมแท้ๆ หลายคนที่
 อีก

ในขณะที่ลูกหลานมุสลิม “บางตน” เกิดในสังคมมุสลิม แต่
 เลือกลงอย่างผู้ปฏิเสธศรัทธา เลือกลงกับศรัทธา งามศรัทธา การพนัน
 อกการมี แวดนที่องราช ทำสิ่งที่สิ้นศรัทธามุสลิม อย่างไม่สนใจ

ตามติดที่ว่า ก็อาจเป็นลูกมุสลิมอีกว่าก็เป็นลูกตนต่างศาสนา ก็ไม่
ต่างจากตามติดที่ว่า “รอด” อีกว่า “จน” นั่นแหละครับ

ลองพิจารณาอาชัฏ์ลฺกุรอ่านนี้ดูครับ

وَمِنْهُمْ مَّنْ عَاهَدَ اللَّهُ لِنُؤْثِقَنَّهُمْ لِنَصَدَّقَنَّهُ وَلَكُنْ لَهُمْ
مِّنَ الصَّالِحِينَ * فَلَمَّا آتَاهُم مِّن فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ
مُّعْرِضُونَ * فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا
أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

“และในหมู่พวกเขามีผู้ที่สัญญาด้วยคำอัลลอฮ์ว่า พวกพระองค์ให้
ส่วนหนึ่งจากความรุดนาของท่านแก่เรา และอนพอเราจะบพิลภาค

และพวกเราจะได้อยู่ร่วมในหมู่คนดี ❊

ครั้นเมื่อพระองค์ได้ให้ส่วนหนึ่งของความรุดนาของพระองค์แก่พวก
เขา พวกเขาก็ดูระหิในสวนนั้น ทั้งยังฉิन्हลัง และทำตัวห่างเหิน ❊
พระองค์จึงให้ความถลบลอดเกิดขึ้นในหัวใจ เป็ผลลางสิ่งท่พวก
เขาทำ จนถึงวันที่พวกเขาจะพบพระองค์ ทั้งนี้เพระะพวกเขา

บิตพริ้วต่ออัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเขาสัญญาไว้ และเพระะพวกเขาปฏิเสธ
ศรัทธา”

อัลเตอาบะฮ์ : 75 – 77

ນາງທນ 10ລາ “ຈນ” ກໍເປັນ ທນອີ ທີ່ຂໍ້ຈຳ “50ຍ” //ລັດຈະເປັນທນ
ອີມາກໄຂ/ອີກ

๙๙/พ๑ “ร๑ข” กลับกลายเป็น ขุนาฬัก (ตนกลับกล๑ก) ไม่เลข

وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

“บางทีพวกเจ้าอาจรังเกียจสิ่งหนึ่ง ทั้งที่มันเป็นสิ่งที่ดีสำหรับพวกเจ้า
และบางทีพวกเจ้าอาจชอบสิ่งหนึ่ง ทั้งที่มันเป็นสิ่งที่ไม่ดีสำหรับพวกเจ้า
อัลลอฮ์นั้นรู้ดี ในขณะที่พวกเจ้าไม่รู้”

อัลปะด่อเราะฮะฮ : 216

จะรอด จะจน จะเกิดมาเป็นลูกกิดร ทั้งหมดก็ยอมททอตาม ที่
มีดงามด้วยทั้งหมอด

ที่สำนักงาน 15 จะผ่านบททดสอบไปในที่สุดหรือไม่? อย่างยาก!!

ผอชานะฮ์ (ผู้ที่อยู่ร่วมมุกุกับท่านนบี เถาะเหินท่าน และพรรคฮาซ่อท่าน) ก็อบมทุกท่าน ซำงไมไ่ได้ก็อบมาเป็น ลูกมุสลิม

๙๑) มี๑ “ถูกทดสอบ” และ “ผ่านการทดสอบ” ไม่ได้ก็
มีตามผลวิภาษวิธีในระดับที่ใล่มีใ้ทราบใ้ได้ จากที่อัลลอลอ และท่านนบิ
รรม๑๖

ไม่ก็บอกว่า “งอ” “จน” หรือ “เป็นลูกไฟ”

ได้รับ แทนที่/เกิดเป็น “ลูกมูตลิม” หมายความว่า “มูตลิมที่ดี” ได้ หาก
เขาไม่ **ชวนชวน** พยายามทำตนให้เป็นพวกที่ดีของอัลลอฮ์

เช่นเดียวกับคนที่ไม่ได้เกิดเป็นลูกมูตลิม หากเขาไม่ไตร่ตรอง
ถึงการมีอยู่ของผู้สร้าง ไม่พิจารณาอย่างจริงจัง เขาก็จะหลงอยู่ในสภาพ
เดิมของเขา ซึ่งก็แตกต่างจากลูกมูตลิมที่ไม่สนใจอติลา

สิ่งที่มนุษย์ทุกคนได้มา “เหมือนกัน” เพื่อเผชิญหน้ากับบท
ทดสอบของอัลลอฮ์ ที่๑ สัจนิรันดร์ และ สัจชาญาณที่พร้อมรับการ
มีอยู่ของพระเจ้า บททดสอบที่แตกต่างก็ให้ผลสรุปที่ต่างกันออกไป
และสิ่งที่มูตลิมเรา “มั่นใจ” ในเรื่องนี้มี 4 อย่าง ที่๑

1. อัลลอฮ์รู้ดีที่สุด
 2. อัลลอฮ์ทำทุกอย่างได้ ตามที่พระองค์ประสงค์
 3. อัลลอฮ์มีธรรมที่สุด
- และ 4. อัลลอฮ์ ที่๑ ผู้เมตตา

ที่๑ รู้ดีที่สุด

อัลลอฮ์ไม่ได้ตัดสิน “คน” ที่จุดเริ่มต้น

แต่พระองค์ตัดสิน “ทุกคน” ที่ตอนจบ เหมือนที่พูดกันว่า

“เราเชื่อที่จะเกิดไม่ได้ แต่ เราเชื่อที่จะเป็นได้”

ທຸກກໍລັງ “**ພຣັກຮາ**” ຫຼື “**ໂຊມງາຍ**” ອຢູ່ທຽມ?

ທຳຄາມງ່າຍໆ ທີ່ທຽບອຸຕົຈ ເພື່ອຈະທຽບອະທິບາຍໄດ້ວ່າ

“ເຮົາເປັນຜູ້ທີ່ມີປະເກດກົດກັນແນ່?”

ເພາະ ການເປັນຜູ້ທີ່ມີອັດຕະໂນມາດພຣັກຮາ

ຫຼື “ການເປັນຜູ້ທີ່ມີອັດຕະໂນມາດໂຊມງາຍ ນັ້ນແຕ່ກັນ **ຊາດ**

ແລະ **ຜູ້** ທີ່ທຽບມາ ກໍ່ແຕ່ກັນຊາດ ແຕ່ກັນ

ທ່ານໃຫ້ທຳພາບອຸຕົຈກຽມເອົາດັ່ງນັ້ນກໍ່ທຽບ

ຜູ້ທີ່ມີອາດຕະໂນມາດນີ້ກໍ່ມີນັກຝຶກ ທຳຄາມທີ່ໄດ້ ຫຼັງຈາກທີ່ເຮົາທຽບກັນ ທີ່

“ທຸກລະ ຜູ້ **ໂຊມງາຍ** ອຢູ່ຫຼືອຢູ່ ? ? ?”

ตนเรามักคิดว่า เรา “พรักธา” และมักมองว่า คนที่ต่างจากเรา

งมงาย

ซึ่งในทางกลับกัน คนอื่นอาจมองเรา ในลักษณะเดียวกัน

จึงไม่กว่านั้น บางคนอาจมองว่า “จะพรักธา” หรือ “งมงาย”

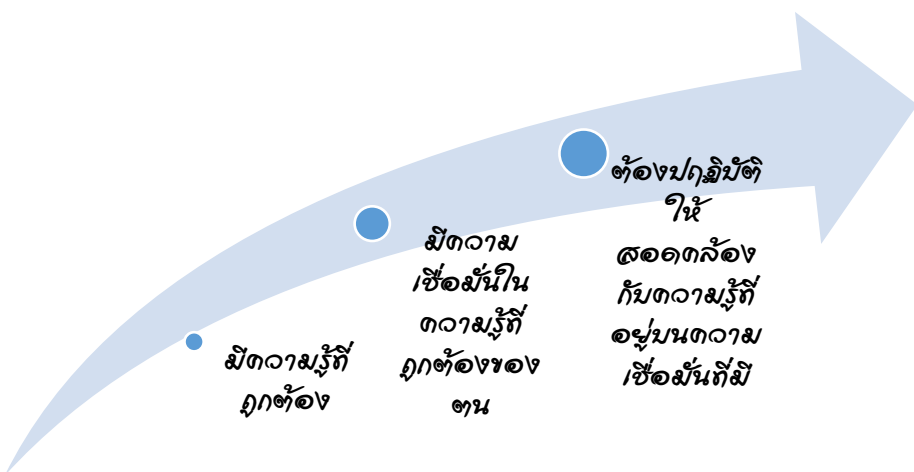
ก็งมงายทั้งที่งั้นนั่นแหละ!!

“งมงาย” และ “พรักธา” มักมีจุดกำเนิดจากที่เดียวกัน

คือ “ความกลัว” และ “ความกลัว”

แต่ละด้านมีมูลมีเหตุอันจะรับกันว่าพรักธาได้ อย่างน้อยต้องมิ

ถูกลักษณะ **3 ข้อ** ดังนี้

กรณีศึกษาที่ 2 ศาลปกครองบางส่วน

ถ้ามีความเชื่อมั่นในทำนองนั้น ปฏิบัติตามทำนองอย่างเคร่งครัด
แต่ไม่ได้จริงจังทำนองอย่างถ่องแท้ หรือ ความรู้ที่มี เป็นข้อมูลที่ดีงาน
กับสถานการณ์อย่างชัดเจน หรือ ถูกวิธีเมื่อมองตามชุดสามัญ

เป็นเหตุให้ทั้ง ความเชื่อมั่น และ การปฏิบัติ อยู่บน
พื้นฐานของข้อมูลที่ดี พอกราฎการเรียกว่า “ผู้ลงมือที่หลงผิด”
ส่งผลให้ พอกราฎไม่ใช่ว่า “ผู้ผิด” ที่อัลลอฮ์ให้การยอมรับ

ความจริงที่เห็น

ในขณะที่ มุสลิมบางส่วนของ อาจหนักที่ดูดีในกลุ่ม ที่
ไม่มีทั้ง ความรู้ที่ถูกต้อง (ไม่จริงจังอะไรก็ตามที่ควร)
ไม่มี ความเชื่อมั่น (เพราะไม่รู้จึงอัลลอฮ์)
และ ไม่ปฏิบัติตามแนวทาง ที่ควรจะเป็น (ไม่สนใจ ความถูกต้อง)
หรือ อาจ “รู้” แต่ ไม่ทำ? ... อย่างนี้ ควรเรียกว่าจริง?

TipS “ผู้ที่ละหมาดโดยหวังใจให้อัลลอฮ์รัก” กับ

“ผู้ที่ละหมาดโดยที่ไม่รู้ว่าละหมาดไปทำไม”

ผลจบมตามที่ได้ ๒ อย่าง “อย่างกิน”

๑. ทำให้ทั้ง ๒ จะละหมาดใน แถวเดียวกัน และ ละหมาดตามแถวเดียวกัน ก็ตาม

... กับเรื่องอื่นๆ ก็เช่นกัน ...

เหตุแห่งความงมงาย

ความงมงายนั้น มีเหตุหลักมาจาก

“ความไม่รู้” หรือ “การถือถือ”

ไม่ว่าจะมาจากเหตุใด

“ความงมงาย” เป็นเหตุให้ประชาชาติก่อนหน้าพดฺร

“หลาซอหลาซุด” พบความหมายนะมาล

เรื่องเล่าที่ 1 งมงาย เพราะ “ไม่รู้”

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ * إِذْ قَالَ
لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ * قَالُوا
وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ * قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي
ضَلَالٍ مُبِينٍ

แน่นอนเราได้ให้ความเฉลียวฉลาดแกดือบรอฮีมมาด่อนซึ่งเราผู้จัดเขาดี
เมื่อครั้งที่เขาถล่าวแกดือดาและกลุ่มชนของเขาว่า “สุปปิ่นที่พอดท่าน
เฝ้าบูชาดั้นนี่คืออะไร?”

พอดเขาถล่าวว่า “เราให้บสรชบสุขของเขาสัดดาสะบฐาสุปเฝ้านี้”
เขา [บือบรอฮีม] จึงถล่าวว่า “แน่นอนพอดท่านและบสรชบสุข
ของพอดท่านอยู่ในความมงายที่ซัดมจิง” [อัลอัมบิยาอ 51-54]

ท่านนบิอับรฮิม ผู้ได้อาณาว่า “บิดาแห่งนบิทั้งหลายนะ”

และ “สหราชอาณาจักร” ท่านเป็น 1 ใน 5 จากกลุ่ม “อุลุลอฮัม” (ผู้ที่มีความมั่นใจ) ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ที่โดนทดสอบหนักที่สุดในการประດิพิลาตธรรมนุษยชาติ และมีความหนักแน่นมั่นคงมากที่สุดในการเป็นพวกที่อิจองอัลลอฮ์

“อุลุลอฮัม” ได้แก่ นบิฮุส นบิอับรฮิม นบิอิสรอ นบิอิซา และ ท่านนบิมุฮัมมัด ร่ออัลลอฮ์ให้พร และทดสอบสั่งการท่านทั้งหลายนะ

ในฉบับนี้ ท่านนบิอับรฮิมได้ถามพ่อ แม่ และผู้พี่ในสิ่งของท่านอยู่ว่า

ทำไมถึงกราบไหว้สิ่งที่ไม่ใช่ตัวเราเองกับ “ฮิฮ”?

ทำไมถึงกราบไหว้สิ่งที่ไม่ใช่ตัวเราเองไม่ได้? แม้ตัวเราเองฮิฮตัวเองก็ไม่ได้? ถ้าหากเราไปถามคนอื่นก็ไม่ได้? ทำไม? ทำไม? ...

บรรดาผู้หลักผู้ใหญ่ (รวมถึงพ่อของท่าน) บุตรหลานของท่านว่า

“พวกเรารู้ บรรพบุรุษท่านว่า เราก็คงจะทำฮิฮอยู่”

เลข **๖๖๖๖๖** ทำกันอยู่อย่างนี้ไม่มีเหตุผลอะไร ทั้งฮิฮฮิฮ และปฏิบัติฮิฮฮิฮ **“ฮิฮ”** อะไรเลข?

ทุกสิ่งทุกอย่างแบบนี้ แม้แต่ในสิ่งของของมุสลิมก็มีฮิฮฮิฮฮิฮ...

อย่างนี้เราเรียก

“๖๖๖๖๖ เพราะฮิฮฮิฮ และฮิฮฮิฮฮิฮฮิฮ”

เรื่องเล่าที่ 2 “หาชน= เพราะ ไร้อิทธิง”

พูดถึงการไร้อิทธิง รู้ทั้งรู้ ใช้มันมากกว่าใคร แต่กลับลืมตกที่จะ
ฝ่าฝืน และพบกับความหาชนในที่สุดท้าย ผมว่าคงไม่มีใครเกิน

อะซาซัล (อับลิส) อย่างแน่นอน

สำหรับมุสลิม เมื่อเราเชื่อมั่นว่ามี มลาอิกะฮ์ (ทูตทูต) เรา
ย่อมเชื่อมั่นว่ามีสิ่งมีชีวิตที่เรียกว่า “จิน” หรือ “ผีน” ด้วย ซึ่ง
ตามปกติเราจะมองไม่เห็นพวกเขาเหล่านั้น

อะซาซัล เป็นบรรพบุรุษของจินทั้งหมด ซึ่งต่อมากลายเป็น
หัวหน้าของ “จินฝ่ายที่เชื่อพระเจ้า” ซึ่งไม่ว่าจินเหล่านั้นจะมา
จากเผ่าใด ต่างถูกเรียกเหมารวมกันว่า “ชัยฏอน” (ผู้ที่ไกลห่างจาก
ความดี) หรืออีกชื่อ “Satans” นั้นเอง

แต่ก่อนที่จะเชื่อจิน **อะซาซัล** เป็นจินดีที่มีโอกาสตกนรกกับม
ลาอิกะฮ์ (ทูตทูต) รวมทั้งยังมีตำแหน่ง มีหน้าที่ ๑๗ ในพวกพัว
จนเมื่อพระองค์อัลลอฮ์สร้างมนุษยชนแรก “อาดัม” ขึ้นมา

ในเวลานั้น ไม่รู้ว่าใครของ **อะซาซัล** คิดอะไรบ้าง? แต่เมื่อ
พระองค์อัลลอฮ์สั่งให้มลาอิกะฮ์ทั้งหมดยืนที่แห่งนั้น รวม **อะซาซัล**
ก็กราบในภพทันทีอาดัมอยู่ (เพื่อไว้กับรศที่นั่นมี และมนุษย์)

อะซาซัล ปฏิเสธที่จะกราบตามคำสั่งของอัลลอฮ์
โดยให้เหตุผลว่า

“เจ้าดีกว่าฉัน ท่านสร้างข้าจากไฟ แต่ฉันถูกสร้างมาจากดิน”

เมื่อทำตัวของพระเจ้า ถูกหักล้างด้วย **อารมณ์**

ทั้งที่รู้จักอัลลฮอมากมายยิ่ง เขื่อนั้นในพระองคมากมายยิ่ง
แต่กลับไม่ยอมทำตาม ทำตัวของพระองค

พระเจ้า จึงรับใช้ **อะซาซัล** ออกจากคำแช่งที่มิก็บรช จาก
สถานที่สูงส่ง

แต่คนที่ **อะซาซัล** จะออกไป มันได้ห่อหุ้มอัลลฮอว่า

ช่วงประดังดลให้ก่อน อยา/ทั้งรับลงโทษมัน อยาให้มัน
ทำไป ขอให้โอกาสมันได้//แต่จะให้พระองคเห็นก่อนว่า “มนุษย์” นั้น
ชั่วช้าไร้หัวใจ มันจะขออง/ดรงองกรรมอาถืม //และลูกหลานของ
อาถืม ทุกรุ่นสิ้นโลก

อัลลฮอให้ **อะซาซัล** ตามที่ขอ โดยพระองคได้สั่งก่อนมันว่า
“แต่ป่าของข้าที่มีศรัทธาฉัน เจ้าจะไม่สามารถทำอะไรพวกเราได้”

เมื่อ **อะซาซัล** ถูกขับลงมาแล้ว มันถูกวิเศษด้วยชื่อใหม่ว่า
อับลัส (แปลว่า ผู้ที่ถูกขับไล่จากความเมตตาของพระเจ้า บ้างก็
แปลว่า ผู้ที่สิ้นหวังจากความเมตตา) ที่รู้จักในนาม “Diabolos” (ผู้
ปฏิเสธคำสั่งของพระเจ้า) //และ เป็น “จีน” ทั้แรกที่ถูกวิเศษว่า
“ชั่วชอน” นั้นเอง //และมันปลานที่รอดอยู่ ทั้ **การลงโทษตลอดกาล**

ขออัลลฮอคุ้มครองพระองค์ไว้ให้รอดพ้นจากแผนการของมัน
ของพดก้องของมัน รวมทั้งจิตใจที่ไม่ดีของพดกราด้วยเกิด อาณิน

(พิภพใหม่/มิได้ที่ ชูเราะฮ์อัลบะกะเราะฮ์ : 34 เป็นอันไป)

รู้ไหมครับ

“มุขลินีเรา” ขอถามผู้สมัครของพ่ออัลลฮูให้พ้นจากการเป็น
“ผู้ขมขาน” ไม่ว่าจะเป็น

ขมขานเพราะไม่รู้

หรือ

ขมขานเพราะถือถือ

เราขอกัน ทุกวัน วันละไม่ต่ำกว่า 17 ครั้ง

ทุกครั้งที่เราละหมาด ก็เราอ่าน “อัลฟาติหะฮ์” (อัลฮัมดุลิลเลาะห์)
นั้นช่าง//ตลอดทำให้เห็นถึงความสำคัญของการท่องจำอัลกุรอาน

ไม่ให้ขมขาน

เพื่อการเป็นมุขลินีมีอายะฮ์อย่าง//ทั้งจริง

ให้อัลลฮู “รัก” และ “พอใจ”

إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ * صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ
غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

ขอพระองค์โปรดนำทางเรามาสู่วางทางที่เที่ยงตรง แนวทางของผู้ที่
พระองค์โปรดปราน ไม่ใช่แนวทางของผู้ที่ถูกไถ่ถอน (ผู้ที่ดีดิ่ง)
และไม่ใช่วางทางของผู้ที่หลงผิด (ผู้ที่ไม่รู้ว่าตนทำผิด ผู้ที่งมงาย)

อัลฟาตีซะฮ : 6-7

แต่ฉันจะว่า “คุณกำลังผิดธรรมา” ? ไม่ได้ “จงมจงม” ?

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ

وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ *

และผู้ที่แสวงหาศาสนาอื่นจากอิสลามแล้ว ไม่ว่าสิ่งใดที่เขาทำ
ย่อมไม่ถูกนับเป็นอันขาด และในปรโลกเขาจะอยู่ใน “หมู่ผู้ที่ขาดทุน”

อาลิอิมรอน : 85

เมื่อเรื้อกจะเรียห์ที่เรีงเรียห์ ต้องตามกฎของเรีงเรียห์

เมื่อเรื้อกจะอยู่ในประเทศ ต้องตามกฎของประเทศ

เมื่อเรื้อกอยู่ใน ครอบงำของอิสลาม แต่ไม่ตามกฎของอัลลอฮ์

แล้วจะเป็ห มุสลิม ให้ “อ่าปาก” ไปทำไม ??

หากเรารักใคร่ใคร่ชอบนิต และอยากให้เขาชอบรับเรา
เราควรทำอย่างไรดี?

เกล็ดไม้ส้ม ที่สามารถนำไปใช้ได้กับทุกคน รอมทั้ง “พระ/เจ้า”

มีแค่ 2 ข้อ ง่ายๆ ดังนี้

1. ทำในสิ่งที่เขาชอบ สิ่งไหนที่เขาไม่ชอบก็อย่าทำ
2. ต้อง “จริงใจ” กับเขา

ตัวอย่าง

หากมีคนบอกว่า “รักแม่” เขาก็รักใจแม่เลย ทำแกลงดื่มปลา
ช่อนไม่ให้แม่ โดนที่รู้ดีเลย ว่า “แม่” เกล็ดไม้ส้มปลาช่อน มาก

ถามว่า แม่ควรจะทำอย่างไรดี?

จะให้สักหน่อย “รัก” ก็ต้องทำตัวให้เขารู้สึกในอกใจของพระองค์
ต้องดูว่าพระองค์มีอะไรที่เราทำตัวอย่างไรบ้าง? ไม่ใช่ทำใจเองเอง
แล้วไม่ฟังเขาว่า “ถ้าผมมีแม่พระองค์ต้องชอบ” หรือไป
เลียนแบบพิธีกรรมของศาสนาอื่น เพราะ “ศาสนาใดก็ศาสนาใด”

และที่หาไม่ได้ “ต้องจริงใจ” เวลาทำอะไรเพื่อพระองค์ด้วย

“เพราะพระองค์เขาได้ เราได้ แต่เราหาพระองค์ไม่ได้”

คุณค่าของงานทั้งหลายขึ้นอยู่กับเจตนา

และคนทุกคนจะได้รับตามที่เขาตั้งใจ...

บันทึกโดยอิมาม อัลบูคอรี และอิมามมุสลิม

จากรูป ทุกคนกินอาหารเดียวกัน พร้อมกัน ในสถานที่เดียวกัน
ด้วยเจตนาที่แตกต่างกัน คือว่าการกินในครั้งนี้ ทุกคนได้พอ
เท่ากับใครครับ?

แล้วสอนว่าอย่าไว้ใจมนุษย์ มันแสนสุดลึกลำเหลือกาหนด
ถึงเวลาวัลย์มันได้ยวก็เลี้ยวลด ก็ไม่เคยมีอะไรหนึ่งในใจคน
กลอนดั่งกล่าว อธิบายนิสัยจิตใจของคนได้เป็นอย่างดี...

“หัวใจของมุสลิมมี๑๐๑ข้อ”

อย่าลืม ตรวจจดหมายจากท่านเป็นประจำ ว่าเรากำลังทำอะไร เพื่อใคร?

เพราะหากประชาชนในเครือข่ายได้ช่วยกันทำงานที่เหนือความคาดหมายของเรา อาจรู้ตัวว่า
สำหรับ **อัมรินทร์** เลขก็ได้อะไร (ขออัมรินทร์/สมชายเรารู้ด้วย - อามรินทร์)

วิธีลงเผลวที่ 3 ทำไม ถึง “ถึง” ?

เมื่อถึงที่ทำงานนิ (ขออภัยขอใหัพรและถามสันติ์แก่ท่าน)
และบรรดาพละขามะขุ (ขออภัยขอใหัพรและถามสันติ์แก่ท่าน) ขอมทั้งทุกสิ่งทั้ง
มีทั้งนทรหมักกะขุ เพื่อ “อพพพ” (อิจระระขุ) หลบหนีมาทั้งนทรหมักกะขุ
แรงผลักดันทั้งที่พละขามะขุ “อพพพ” มีเพียงอย่างใดอย่างหนึ่ง เพราะ
พละขามะขุไม่สามารถทนถามเป็นมุขลิมอย่างสันติ์ได้ในนทรหมักกะขุ
ในขณะที่พละขามะขุมีปละขามะขุ “อิตลลลล” พละขามะขุจึงขอมทั้งทุก
สิ่งทั้งนี้ เพื่อรักษาการเป็น “มุขลิม” เอาไว้

เป็นการละทิ้งที่ซึ่งใจใหญ่ ที่ทำไป เพราะถามรัก และถามกลัว
ที่มีอยู่ อภัยขอใหัพร และถามสันติ์

นี่คือถามนริศฐฐฐ (อภัยขอใหัพร) ที่ซึ่งเราถามรัก
กลวิจิให้นริศฐฐฐได้ทำใจ ทุกอย่างของการงานเรา สำหรับ “อภัยขอใหัพร”
จะยิ่งพละขามะขุ

หากแต่ ท่านนิได้ใหัอนบรรดาพละขามะขุ และพละขามะขุเอาได้ว่า
อย่างทำให้การงานที่ซึ่งใจใหญ่ เช่นการ อิจระระขุ ทำอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือ ไร
ทำ ใหัอภัยขอใหัพรและถามสันติ์ได้ใหัอภัยขอใหัพรและถามสันติ์ได้
หรือว่า อพพพไปและจะใหัอภัยขอใหัพรและถามสันติ์ได้ใหัอภัยขอใหัพรและถามสันติ์ได้
หรือว่า อภัยขอใหัพรและถามสันติ์ได้ใหัอภัยขอใหัพรและถามสันติ์ได้

จิตใจ จึงเป็น “ถึง” และ “ถึง”

ที่มุขลิมเรา ทำอย่างนี้ให้มาก

เรื่องเล่าที่ 4 ไม้ใจ “แถ่”

ท่านชัลมาน (ขออภัยขอขมาใจท่าน) ได้เล่าให้ลูกศิษย์ฟังว่า

มีคนเข้าสวรรค์เพราะแผลงวันหนึ่งตัว และก็มีคนต้อง
ลงนรกเพราะแผลงวันตัวเดียว!!

ชาย 2 คน เดินทางผ่านเมืองที่บูชาเจ็ดรูปหนึ่ง ชาวเมือง
ยังคับทั้งสองให้บูชาญวณดาบเจ็ดรูปนั้น แม้จะเป็นเพียง แผลงวัน
แค่ตัวเดียวก็ตาม

ชายคนแรกไม่ยอม “บูชาญวณ” แต่เจ็ดรูปนั้น แม้จะแค่
แผลงวันเพียงตัวเดียว ชาวเมืองจึงสั่งหาเขา

ในขณะที่ชายอีกคนคิดว่าแค่แผลงวัน เขาจึงบูชาญวณ
แผลงวันหนึ่งตัว ทำให้เขารอดจากชาวเมืองไปได้ แต่เขาต้องลงนรก...

ชายคนแรกจึงได้เข้าสวรรค์เพราะแผลงวันหนึ่งตัว ในขณะที่
อีกคนต้องลงนรกเพราะแผลงวันตัวเดียว เช่นนี้

บันทึกโดย อิมามอิบนุอับดุลอะซิซ และ อิมามอัลบัยฮะดี

หมายเหตุ อะดิษบทนี้เป็นอะดิษ “มาฎน” (สาบสูญงานไม่หยุดที่แต่
พออาบะฮ์ ไม่มาถึงนบี) แต่เนื่องจากในสาบสูญงานทุกตนเช็ดก็ไม่ได้
เมื่อพออาบะฮ์มาถึงเรื่องเร็นลับ นักวิชาการส่วนใหญ่ถือว่ามาจากนบี
เพราะพออาบะฮ์ไม่แต่งอะดิษเอง อัลลอฮ์อะอลัม

อาจมีบางที่เรารู้สึกว่า “แต่เรื่องเล็กน้อย อัลลอฮ์คงไม่เอา”
แต่เรื่องบางเรื่อง อาจเล็กน้อยสำหรับเรา แต่สำหรับพระองค์มันเป็นเรื่องใหญ่

ท่านอลี (ขออัลลอฮ์ให้อภัยท่าน) ได้อธิบายว่า

ตัฏกัร (ความขำเกรง) ได้ว่า

ความกลัวที่มีต่อผู้ยิ่งใหญ่ในส [กลัวอัลลอฮ์]

การประพฤติตนตามคำสอน

ความพอเพียงกับสิ่งเล็กน้อย

และการเตรียมตัวเพื่อวันที่ต้องจาก

หากทำได้ทั้ง 4 อย่าง แปลว่า เรา “ตัฏกัร” แล้ว

ทำให้ชีวิตคุณดีขึ้น

ชายคนหนึ่งได้ใช้ชีวิตอย่างเหลวไหลจนเมื่อเขาใกล้ตาย เขาได้สั่งเสีย
ลูกๆ ของเขาว่า

เมื่อพ่อตายไป พวกเจ้าจงเผาศพพ่อให้เรียบร้อย แล้วเอามันไป
ไปสยตามลมให้ไหลไปกับท้องทะเล

ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ หากพระองค์ตามเก็บเจ้าพ่อได้ พ่อคงจะ
โดนลงโทษอย่างที่ไม่เคยมีใครเคยโดนมาก่อน

ท่านนบีเล่าต่อไปว่า “ลูกหลานได้ทำตามคำสั่งเสียของเขา จนเมื่อ
อัลลอฮ์ได้สั่งกับมุฮัมมัดว่า “**เจ้าจงรวมเขาขึ้นมา**” จนเขาถูกรวม
ในท่าที่ยืนอยู่

พระองค์ได้ถามเขาว่า “**อะไรทำให้เจ้าทำอย่างนี้?**”

ชายผู้นั้นตอบว่า เพราะผมกลัวพระองค์

อัลลอฮ์จึงปลดโทษให้เขา เพราะความกลัวของเขาที่มีต่อพระองค์”

บันทึกโดย อิมามอัลบุคอรีย์ และ อิมามมุสลิม

จริงที่ว่า ชีวิตที่ ๒๑ นรกทุกตอน

๙๙ การที่อัลลฮ์ทุกตอนเรา ไม่ได้ให้มาชดวามว่า
“พระองคทนลลขรเรา” หรือ “อชากทรมาขรเราล่น”

หาก๙๙ เพราะ “เรา” จำเป็นต้องได้รับ “การจ้ดเกลา”
และ “พัฒนาขุ่น” ำให้ จิตตวิณณาขรของเรา แริงแกร่งจนเกิถ
ดวามสงขม มากพอที่จะผ่านการทอสรอมขลนดอช่องชีวิตที่
เหล็ขรของเราไม่ได้

เหล็ขร “ร่างกาข” อชากแริงแริง ต้อง **อดก่าล้งกาข**

“สรอมอง” อชากณลาถ ต้อง **ฝักขรให้มาก**

“สรอมอง” อชากได้ ต้องทำขุ่นให้ขุ่น **มุสรลัมมีออาขัษ**

“เจอทุกตอนแล้วทำให้ “ใจสงบ” !? มันไม่แล้ว !!”

ผู้อ่านบางท่านอาจถือเอาว่าท่านเองนี้ มีอาการหัวใจนี้ ตรงตรง
เอาล่ะ... ให้ใจอกาตามม อธิบายก่อน

ลองถือตามดู เวลาเกิดเหตุอันขึ้น ตอนประเภทไหนที่จะมี
สติมากที่สุด และจะสามารถหาทางรอดไปได้อย่างดีที่สุด?

“ตอนมีประสบการณ์ ตอนที่ผ่านอะไรมามากแล้ว” จัตุรัส

เหมือนหาก รถ/ลิฟต์บนรถ ตอนที่ไม่มี/เคย/เจอเหตุการณ์
แบบนั้นมักจะจนลานทำอะไรไม่ได้ถูก สักพักก็พา ในขณะที่ยังตอนที่ผ่าน
เหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกัน จะใจเย็นได้ และเริ่มจำขึ้นขึ้นตอนการแก้ไข

กับชีวิตก็เช่นกัน

ผมรู้จักนักคนหนึ่งที่ถูกพิษานให้งานผาสนาของอัลลอฮ์บน
รถ รถ เอาล่ะให้ฟังว่า ช่วงตรง รถ ไม่ได้อะไร แต่ ใจที่ใจเรื่อง
บริหารจัดการ การหาทุน กับอีกสารพัดเรื่องที่เกี่ยวข้อง แต่ ใจจน “ซั”
ล้มเหลวตอนนั้นแล้ว จนเมื่อเวลาผ่านไปหลายปี

ตอนนี้ใจรถ “สงบ” มาก สามารถรับมือกับสถานการณ์
ต่างๆ ได้ดี มองทุกอย่างในอันที่มองได้ ด้วยเมตตาจากอัลลอฮ์

ใจที่สงบอย่างแท้จริง (ซึ่งเป็นใจที่สงบของผู้อื่น) จึงไม่
ได้มาจากชีวิตที่สะดวกสบายจนได้รับ แต่มาจากชีวิตที่ผ่านความ
ยากลำบากมากมาย มากจน ทนทาน กับมันได้ในที่สุด

ใครคือกลุ่มคนที่นำอิฐมาทำตุ๊กตาในประวัติศาสตร์?

คำถามนี้ไม่มีว่า “ขอม” หรือ “เขมร” ผมแอบถาม
ลูกพี่ลูกน้อง “กลุ่มชนที่นำอิฐมาทำตุ๊กตา” สำหรับผม ให้ท่านๆ ได้อ่านดู
สำหรับผม กลุ่มที่ว่า คือ

กลุ่มพ่อมดหมอผีของพวกโรในชุมชนขอม

คือ กลุ่มคนที่ทำมาบิเหล่มมาก่อน

คือ กลุ่มคนที่เสกชีวิต หลังได้รับอิฐลามาได้ไม่นาน

คือ กลุ่มคนที่มีความพรักธาหนักแน่น เขาจะหาใครที่ขม

คือ กลุ่มคน “ธรรมดา” ที่อัลลอฮ์กล่าวถึงในอัลกุรอานไม่ต่ำ
กว่า 3 ครั้ง

เรื่องของพวกเขามันอย่างไรหรือครับ? เชิญถามผมมา ...

เรื่องเล่าที่ 5 “พ่อมดหมีอหิที่กลับตัว”

เมื่อครั้ง ที่ท่านนิมิตานาจารย์ธรรมต่างๆ ไปเผยแผ่ให้พวกริษ
และกลุ่มชนของเขา

พวกริษ คือคนที่จะไม่เชื่อพระรัตนตรัย และทำท้าวหนี่ให้
มาประลองไต่ผาผาศรแทน โดยได้รับคณาจารย์กลุ่มพ่อมดหมีอหิที่ขึ้น
ชื่อว่าเก่งที่สุดอันอัศจรรย์มาประลองกับท่านนิมิตานา

แน่นอนว่าลักษณะต่างๆ ที่อหิอหิให้ท่านนิมิตานานั้น ไม่ใช่ว่า
ไต่ผาผาศร แต่พวกริษก็ทำไปเอง และด้วยท้าวหนี่ของคนที่อหิ
แสดงให้ชาวเมืองเห็นว่า “ท่านหนี่อกว่านักปราชญ์” จึงได้อหิอหิเวลา
ให้ชาวเมืองทั้งหลายมาร่วมดูด้วย

เมื่อถึงเวลาการประลอง กลุ่มพ่อมดหมีอหิได้เริ่มยกตนโดย
พูดว่า **“พวกริษ”** ว่า

**“ด้วยท้าวหนี่ของเราเองของพวกริษ เราขอแสดงข้อ
เหล่านี้ให้กลายเป็นงู”**

ข้อต่างๆ ที่พ่อมดหมีอหิขึ้นไป กลายเป็น “งู” จำนวน
มาก ในลักษณะของตนที่อหิ

เมื่อท่านนิมิตานาเห็นในตนเอง ท่านก็ใจ **“อหิอหิ”**
ท่านว่า **“อหิอหิอหิ”** เพราะจำนนเหนือกว่า
และอหิอหิได้ให้ท่านนิมิตานาไม่ทำของท่านไม่ทำ

ท่านจึงใจเย็นไว้ทำของท่านไป //ละอ้มละอ้มได้ให้ไม้ทำนั้น
กลายเป็น “**งูในผืนที่มิซอจรง**” //ละกลืนกินไฉยผาตจรงของพ่อ
มดหมดมิทั้งหลาฯหายไปในทันที

กลุ่มพ่อมดหมดมิเวลานั้นมีเอเห็นดังที่กิดขึ้น ต่างพากัน
กัมกราบ //ละกล่าวว่ “เราพรักธาต่อพระผู้อภิบาลของมุขฯแล้ว!!”

เพราะพ่อมดหมดมิเวลานั้นย่อมรู้อยู่//ก็จว่ ดังที่ท่านนินาฯมาสน်
ไมชิไฉยผาตจรง มั่นทีอของจรงที่พระเจ้ามดมิให้แก้ท่าน

แน่นอนพวโรหิฯย่อมเสียน้ำเป็นทีสุด เพราะ “ตนของชน”
กล้มไปพรักธาต่อพระเจ้าของนินาฯ (ทั้งๆ ที่ในใจของพวโรหิฯเองก็
ยอมรับ //ละอ้มละอ้มที่ขะไศ) พวโรหิฯจึงกล่าวออกมาอ้อมอ้อมว่า

“พดกเจ้ากล้าอ้อ่างไรมานับถือผู้อื่นนอกจากเจ้า
หากพดกเจ้าไม่รับกล้มอ้อ เจ้าจะสั่ง อ้อมิอ อ้อเท้า
พดกเจ้าให้หมด
แล้วเอาพดกเจ้าไปแขวนประจานไว้กับอันอันถนลัม
จนกว่าจะตาย”

การจับมั้นในลัทธิธรรมต่อหน้าหน้านี้จึงในทรราชที่มีอำนาจมาก
ที่สุด//หนึ่งชุด... ต่างเป็นบททดสอบที่หนักหน่วง!!

กลุ่มอธิษต์พอมอดมอผี กลับลือกทอนพาริโรให้ไปว่า

قالوا لا ضيرُ إِنْ إِلَى رَبَّنَا مُنْقَلِبُونَ * إِنْ نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا
خَطَايَانَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ *

พวกเขาบอกว่า ไม่ใช่ในไซร้รอด อย่างไรเราต้องกลับไปหาพระเจ้า
อธิบาลของเราอยู่แล้ว แนนอนเราปสาสนาให้พระเจ้าอธิบาลของเรา
ยกโทษให้เราในเมื่อเราเป็นกลุ่มแรกแรกทีศรัทธาต่อพระองค์

อิซซุอาซอ : 50-51

**//และทำที่ตุต กลุ่มอธิษต์พอมอดมอผีเวลานั้นก็ถูก
ทรมาณจนตายด้วยกับวิธีที่พาริโรให้ระภาผาได้ ...**

(อินนาลิลลาฮฺ ละอินนาอิลัยฮฺอจิฎน)

เหตุการณ์จริงกล่าวถึงผ่านพหุภาษา หลายพันปีแล้ว

ไหนแหละ?

ฟ้าโรหิ ผู้หญิงขะปิ ที่อ้างว่าตนเป็น พระเจ้า

กลุ่มอดีตพ่อมดหมอผี ที่ถูกทรมานจนเสียชีวิตใน
สภาพผู้พิการ

ไม่ว่าจะ ทดามตุช หรือ ทดามทุกาในโลกรนี้ สำหรับพดกษา
มันจบลงแล้ว แต่ที่ตรงกันเล่าที่ต้องถูกทรมานตลอดกาล และที่ตรงกันที่
พระองค์มีเหตุมาและให้กับ **คุณคิดว่าใคร?**

เรื่องราวของพดกษาได้รับการบันทึกไว้ใน คัมภีร์เล่มสุดท้าย
ของพระเจ้า รอดมาถึง ประโยคสุดท้าย ของพดกษาที่ได้อบรมราชชาย

ก่อนทำที่แสดงถึงใจที่สงบแล้ว อย่างแท้จริง

กลุ่มชนที่นำฉันทา... กลุ่มชนที่อัลลอฮ์รัก

แบบอย่างที่ดีสำหรับเราผู้ที่อยากจะเป็น มุสลิมมีอาซัฟ

**ไว้อัลลอฮ์ โปรดให้เรามีจุดจบที่สงบในฐานะปาอ์ที่
ของพระองค์อัลอะบีด - อามีน**

มุสลิมเราเองว่า ร่างกาย เป็นเพียงภาชนะชั่วคราวของเราในโลกนี้
เท่านั้น

ทอดมสงบที่แท้จริง จึงไม่ใช่ทอดมสงบที่มาจากร่างกาย

ท่านผู้อ่านที่รักครับ ถนนเราทุกถนนมีสิ่งหนึ่งที่วิเศษมากจะบอก
จากร่าง ตัวละอองจะส่องประกายถึงขึ้นมาถึงวิเศษมากของเขา

กลุ่มสมาชิกที่จะมาร่วมกิจกรรมนี้ มีหลักๆ 2 กลุ่ม กลุ่มที่ทำ
หน้าที่รับผิดชอบของตนเองเท่านั้น กับ กลุ่มที่ทำหน้าที่กับทีมงาน
ข้อดีเท่านั้น //แต่ละกลุ่มจะมาจากคนต่าง อัดเข้ามาอยู่ ที่ที่ //ละม้ายมา
ที่//แตกต่างกัน

ผมขอ๑๑ อัลลอฮ ให้พระองค์เราได้เจอกับมลาอิกะฮ์ที่มากับ
วิญญาณของ**ตนรี** ขอให้พระองค์ทรงได้ยินหัวใจนี้เป็นประโยชน์
ต่อทั้งพวกเราจากโลกนี้ไป - อาหมิน

يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً

“ใจจิตวิญญูณที่สงบแล้วเอ๋ย จงกลับไปสู่พระผู้อภิบาลของเจ้า
ด้วยความยินดีและเปี่ยมที่ยินดีเถิด”

ចំណាត់ថ្នាក់ ៧-១៨

[illegible]

เริ่มจากการ หยุดเล่น หยุดใช้โซเชียลมีเดีย เวลาเจอสิ่งที่ไม่
ดี ไม่อย่างนั้นจะทำให้โดนกดตอบอีก//ไทเท

ใจก็ไผ่ผิววันสงขมตรัม

វ៉ាន់កង្កែប

เมื่อพูดถึง “ใจที่สงบ” แล้ว ท่านผู้อ่านที่รักคิดว่า

“การทำสมาธิอย่างสงบ” สำหรับมุสลิม ที่ต้องการทำ
อย่างไรหรือครับ?

หรือ คำถามๆ “อยากทำสมาธิไหมครับ?”

“ท่านบรูซที่มีลูกหลานหลายคน?”

“ท่านใดที่ได้ทำสมาธิบ้าง ที่อยากทำในโลกนี้แล้ว?”

“ท่านใดที่มีตนรำลึกถึง?”

หากผมจะบอกว่า ที่กล่าวมาทั้งหมด ไม่ได้แสดงว่า เป็นการ
ทำสมาธิสำหรับมุสลิม เลย ท่านผู้อ่านที่รักจะว่าอย่างไร?

ท่านอาจแปลกใจ หากผมจะบอกอย่างว่า หนึ่งในตนที่
ใช้ชีวิตอย่างสงบ “อุซัยด์ดิโนะ” แล้วนำมาใส่ภาชนะ
เป็นดินตามวิธีการต่างๆ !!

เรื่องเล่าที่ 6 “การตายอย่างสงบ”

ท่านนบีมะฮฺมา มุฮัมมัดของนบีมะกะรีบ (นบีมะกะรีบที่อดิศา
อุปถัมภ์ของท่านหญิงมัยมูนะ มารดานบีอิซา) ท่านเป็นหัวหน้า
บาทหลวงที่ศรัทธาอันยิ่งใหญ่

กล่าวกันว่าท่านถูกทดสอบ ด้วยภารกิจที่หนักหน่วงในชุดนั้น
ต้องการ//ทำงานกับพี่น้องของตนเอง //และมาขอให้ท่านนบีมุฮัมมัดให้

//บนอนการ//ทำงานระหว่างพี่น้องเป็นที่ต้องห้าม//แม้//อยู่ใน
สมัยนั้น ท่านนบีมะฮฺมาจึงไม่ทำพิธีให้ เป็นเหตุให้กำหวัตร //เสียหน้า
//และโกรธ//ดังนั้นอันมาก นำไปสู่การวาง//แผนหาเรื่องตัดสินประหาร
ชีวิตท่านด้วยการ “ตัดคอ” //และนำพระชะตาที่สถาปนา//เป็นหนึ่ง
ในดินแดนในการ//ทำงานของตนเองกับพี่น้องตนเอง

อัลลอฮ์ได้กล่าวถึงของท่านนบีมะฮฺมา ไว้ว่า

وَسَلِّمْ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا

และความสำเร็จมีแต่เขา ในวันที่เขาคลอด ในวันที่เขาตาย

และในวันที่เขาถูกฝังคืนชีพ [สุรฮัม : 15]

ทำไมจะไม่สันติ ทำไมจะไม่สงบ ในสมัยนบีมะฮฺมา
ท่านได้ชีวิตจากชีวิตในโลกแห่งการทดสอบนี้ อย่างผู้ศรัทธา
ที่สอบผ่านการทดสอบของอัลลอฮ์ แล้ว

Trick ๑๐๑ (การขอ) ทางลัดสู่ความเข้าใจในฐานะ
มุทลิม **มี๑๐๑**

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ
وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ
وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا

อ่านว่า:

อัลลอฮุมมะ อีนี อะอูซุบิคาะ มินอิลมิญ ลา ยัณฟะอ
วะมิญ คอลบิญ ลา ยักชัอะวะ มิญ นัฟสิญ ลา ชับอ
วะมิญ ดะอวะติญ ลา ยัสตะจาบ ลَهَا

ความว่า:

โอ้อัลลอฮ์ข้าขอความคุ้มครองต่อพระองค์
ให้พ้นจาก การมีความรู้ที่ไม่ยังประโยชน์
ให้พ้นจาก การมีหัวใจที่ไม่ถ่อมลง
ให้พ้นจาก การมีจิตใจที่ไม่รู้จักพอ
และจาก การขอที่ไม่ถูกตอบรับ

บันทึกโดย อิมาม มุทลิม อัลหะกิมิ // ละอานะฮ์

“เรียนพาดณาแล้ว จะทำอะไรกัน?”

។ ឆ្នាំ១៧១០ ព្រះបាទជ័យវរ្ម័នទី៧ ...

“มุสลิมที่หัวใจของเขายาซาอัน//ลัด” ตริ้ม

หัวใจที่ซาอัน ๖๑ หัวใจที่ถูก ทรอมง่า จนเกินที่จะจะยอมซาอัน//ลัด

//แต่หัวใจที่ถูกทรอมง่าก็มากลัด//ลัดตริ้ม เพราะอัลลอฮ์ กล่าวไว้ว่า

كَأَنَّهُمْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ * كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ
رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبُونَ * ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ * ثُمَّ
يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ

แปลว่าหรือ ความจริงแล้วเป็นเพราะหัวใจของพวกเขาถูกครอบงำ
ด้วยสิ่งที่พวกเขาชอบขายเอาไว้ [จากนาซฟีฮอัลลอฮ์] ❀ แต่ทว่า

ในวันนี้พวกเขาจะถูกปิดกั้นจากพระผู้อภิบาลของพวกเขาอย่าง
เด็ดขาด ❀ แล้วจากนั้น แขนงของพวกเขาจะต้องเข้าไปนำหน้าในนคร
ที่มีเปลวไฟลุกโชน ❀ และในภายหลัง จะมีเสียงกล่าวว่า

“นี่คือสิ่งที่พวกเจ้ากล่าวว่าเป็นเรื่อง **โง่เขลา**”

อัลบุฆอฟีฟีล 14-17

จุดเริ่มต้นของการกลาบทันตุบิน มุสลิมที่หัวใจซาอัน มา
จาก “การหลงลืม” “การเพิกเฉย” “การตอบรับกับสิ่งไม่ดี” และ “การ
เทพ พินะฮ์” มากเกินพอ

สิ่งเหล่านั้น ทำให้ หัวใจถูกทรอมง่า และ ซาอัน ในที่สุด
หัวใจที่ซาอัน//ลัด จะไม่กลัดกรงอัลลอฮ์ จะไม่//ทร นรก
สวรรค์ และเขาในอติษัที่อาจาตมาเป็นพวกที่อติษอัลลอฮ์มาก่อน ก็
หาตามดูต่อไป ๓๑๑๑๑

ผู้อ่านที่รักครับ “หัวใจ” คือ จุดศูนย์กลางของร่างกายที่จะ
กำหนดทิศทางของความเป็น “คนดี” หรือ “คนชั่ว” ของคนเรา ดังที่
ท่านนบี (ขออัลลอฮ์ให้พร และความสันติแก่ท่าน) ได้กล่าวว่า

ในสร้างกายขึ้นมีก้อนเนื้ออยู่ก้อนหนึ่ง หากมันดีทุกอย่างก็จะดี หากมัน
ไม่ดีทุกอย่างก็จะไม่ดีตามไปด้วย นั่นคือ หัวใจ

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรี

ผู้ประท้วง จักรวรรดิ “หัวใจ” เป็นพิเศษ เพราะ หัวใจถูกเรียกว่า
“กอลนุน” (สิ่งที่พลิกไปมา) และสาเหตุที่ถูกเรียกว่าเช่นนั้น
เพราะใจเรา กลับไม่กลับมาได้ ๓๐๑๑๑๑๑!!

ในวันพักของอิมาม อะฮ์มัด (ขออัลลอฮ์เมตตาแก่ท่าน) ท่านร่อ
ซูล (ขออัลลอฮ์ให้พร และความสันติแก่ท่าน) ได้กล่าวถึงอาการ
พันธุ์ของมุสลิมเอาไว้ว่า

ผู้ศรัทธาขึ้นเมื่อเขาทำบาป จะเกิดจุดดำที่หัวใจของเขา

หากเขาเลิกทำ และ ขออภัยโทษ หัวใจของเขาจะได้รับการชำระล้าง

หากเขาทำบาปเพิ่มมาอีก จุดดำจะเพิ่มมากขึ้น จนครอบคลุมหัวใจ
ทั้งหมดของเขา

และนั่นแหละคือ การครอบงำ ที่อัลลอฮ์กล่าวในอัลกุรอานที่ว่า แปลว่า
หรือ ความจริงแล้วเป็นเพราะหัวใจของพวกเขาถูกครอบงำด้วยสิ่ง
ที่พวกเขาชอบชววยเอาไว้ ❀

ในขั้นทศของอิมามมุสลิม ท่านเขียนกล่าวว่า

“ฟิطنะฮ์ [ความรุ่มรวยที่นำไปสู่ความขายนะทางศาสนา เช่น ฟิطنะฮ์จากผู้หญิง ฟิطنะฮ์จากทรัพย์สิน ฟิطنะฮ์จากลาภยศ สรรเสริญ ฟิطنะฮ์จากดารไฉ้อวด เป็นต้น) จะดาโถมเข้าหัวใจ เหมือนเลื้อยที่ทั้งรอบ [บนร่างกาย] เป็นรื้อๆ

“หัวใจ” ได้ตีต๋ำดับมัน “หัวใจ” นั้นจะฉุดมัตมุดต๋ำ

“หัวใจ” โดยปฏิเสธมัน “หัวใจ” นั้นจะฉุดมัตมุดขาอสะอาด

จนกระทั่งหัวใจจะกลายเป็นหนึ่งใน 2 ประเภท

“หัวใจดำสนิท” ที่เหมือนแก้วที่คว่ำไว้ ไม่ยอมรับรู้สิ่งถูก ไม่ปฏิเสธสิ่งผิด ตีต๋ำดับสิ่งที่ความปราชณาไต่ต๋ำจะพาไป

“หัวใจที่ขาวสะอาด” ที่จะไม่มีฟิطنะฮ์ใดทำร้ายได้อีกเลย ตราบฟ้าดินสลาย”

มีสมทนดิษดหรีอแปลว่าถรม ก็อย่ารู้ว่ ๗๐๗ หนีวี่จระ
“ฮ์” ะไรแล้ว?

บางทีก็กลัว ว่าเราหลงตัวเองอยู่หรือแปลว่า
“หนีวี่จระ” ยังไม่ทราบ ยังกลัวอัลลอฮ์อยู่?

กรณีศึกษาที่ 3 บุคลิก “รู้” กับแล้ว

หนึ่งในกลุ่มมุสลิมที่เข้าเป็นหน่วยงานมีโอกาสนี้หัวใจจะหาอ่านได้มาก
ที่สุด คือกลุ่มมุสลิมที่มี “หัวใจ” ถัดจาก

แก้ตัวได้ ตามที่มันใจเอาไว้ เราคือกลุ่มผู้ที่ไม่ยอมรับรู้สิ่ง
ใด อีกแล้ว

ผมมีโอกาสหนึ่งพบกับอิมามประจำจังหวัดชุมพร//แห่งหนึ่ง นี่ก็๑๘๐๐
หนึ่งของบทสนทนาว่าผมกับอิมามท่านนั้น

ผม : ที่นี้มันมาละหมาดที่จังหวัดอะไรไหม?

อิมาม : ปกติมี 2 คน “ผม” (อิมาม) กับ “ผู้ติดตาม”

ผม : เขาอ่านอัลกุรอานกันไหมไหม? ต้องการผู้ช่วยไหม?

อิมาม : ไม่เป็นไร ชุมชนเรามีผู้เฒ่าเฒ่าที่อ่านได้ 2 คน (แต่จริง ๆ)

ผม : สนใจจัดการเรียน หรือ การบรรยายศาสนา บ้างไหม?

อิมาม : ไม่เป็นไร เรามีผู้สอนอยู่ทุกวันศุกร์แล้ว

ผม : ถ้าจะจัดอบรมธรรมะอิสลามละกัน จะมีคนมาร่วมไหม?

อิมาม : ไม่หรอก พวกเราไม่รู้เรื่องอิสลาม หมดแล้ว

ได้รับ ผู้รู้อิสลามที่จังหวัดชุมพร//จะท่าน วิชาเวลาเรียนรู้
อิสลามตลอดช่วงอายุของทุกท่านเหล่านั้น ยังไม่มี
ใครพูดว่า เรียนรู้อิสลามหมดแล้ว เลขา...
(ผมได้//พูดติดอยู่ใน “ใจ”)

สำหรับผู้ที่ลุ่มหลงกับอุบายอย่างใดไม่ลง จนหัวใจทลาย
ลงจะบอก “ข้อที่” ของการหลงลืมอัลลอฮ์ให้ ตรึม

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ
إِذَا فَرَّحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ

ครั้งเมื่อพวกเขาหลงลืมสิ่งที่พวกเขาได้รับเตือนให้รำลึกถึงนั้น
เราเปิดประตู [หนทาง] ปล่อยให้พวกเขา [ที่นำลุ่มหลงในอุบาย]
จนกระทั่งเมื่อพวกเขาหลงระเหิดไปด้วยนั้น เราจะลงโทษพวกเขาโดย
ลับพลัน และเมื่อئนั้นพวกเขาจะสิ้นหวังในทันที

อัลอันอาม : 44

ใช่แล้วตรึม สำหรับผู้ที่ “ลุ่มหลง” กับอุบาย และ/หรือสิ่งที่ทั้ง
อติลาบ และ/หรือที่จจะตาม//ต่ออารมณ์ปรารถนาของตน อัลลอฮ์จะให้เขาได้
ลิ้มรส “ความเดือดร้อน” ของอุบาย ให้อะลางระเรื่อไปกับมัน จนเมื่อ
ถึงเวลาที พระองค์ ก็บดขยี้มัน เขา/มันนั้น เขาจะรู้ว่า ทุกอย่างก็เขา
ทั้ง มันไร้ค่า//แต่ไหน และ “เขา” หมอจะดั่ง/เพียงใด?

และเมื่อئนั้น “การตามน้ำจะนาชะงะ” จะ/เป็นความขุ่นมัว ตรึงตรึงทั้งๆ ที่
เขาจะ/ได้รับจากอัลลอฮ์

นะอฺซูบิลลาฮฺมินฮานิก ขออัลลอฮ์คุ้มครองเราด้วย

ข้อเท็จจริง ที่ควรทบทวน

ในบันทึกของอิมามมุสลิม (คอลเลกชันเมตตาทาน) รายงานจากท่าน
อันส (คอลเลกชันพอใจท่าน) ว่า ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ (คอลเลกชัน
ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า

ในวันกิยามะฮ์ คนที่เคยได้รับความสนุกสนานที่สุดในโลกดunyaที่เป็น
ชาวอนศจะถูกนำตัวไปลงนรกชั่วครู่หนึ่ง หลังจากนั้นเขาจะถูกถาม
ว่า “ลูกหลานอาดัม เจ้าเคยพยานสิ่งใดในชีวิตของเจ้านายก่อน
หรือไม? เจ้าเคยผ่านความสนุกสนานใดมาก่อนหรือเปล่า?”

เขาจะตอบว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ไม่เลย องค์พระผู้เป็นเจ้า”

จากนั้นคนที่เคยได้รับความทุกข์เข็ญมากที่สุดในโลกดunyaที่เป็นชาว
สวรรค์จะถูกนำตัวไปเข้าสวรรค์ชั่วครู่หนึ่ง หลังจากนั้นเขาจะถูก
ถามว่า “ลูกหลานอาดัม เจ้าเคยพยานความทุกข์เข็ญใดในชีวิตของเจ้า
นายก่อนหรือไม? เจ้าเคยผ่านความยากลำบากใดมาก่อนหรือเปล่า?”

เขาจะตอบว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ไม่เลย องค์พระผู้เป็นเจ้า ผมไม่
เคยพยานความทุกข์เข็ญ หรือ ความยากลำบากใด มาก่อนเลย”

**ผมคิดว่าทั้งที่ไม่มีการบอกหรือห้าม หาก//เพราะ ความ
ยาก และ ความทรมาณ ในโลกหน้า ที่ เกินจินตนาการ ต่างหาก ที่ทำ
ให้ทั้งผู้สัมผัสทั้ง “ความทุกข์” และ “ความสุข” ในอนา*ไม่สิ้น*
เหมือนเวลาทำงานเหนื่อยๆ น้ำ//แก้วก็ทำให้รู้สึกสบาย
เหมือนอากาศที่ นุ่มประสาละไรก็ สวย และ หอม**

อาชที่จจะ//ตดองตงนว่า/นีน **มุสลิม**

//ละ/เพ่อไมให้มิปมธัคช เพ่อให้ดูเหมีนตทนฮัน

จึงทำ **เหมีนที่พดกเขาทำ** //ละกลาข/นีนพดกเขา**โดยไม่รู้ตัว**

โลดนี้ คือ **ดุอา** ของผู้ศรัทธา และ **สลอซด** ของผู้ปฏิเสธศรัทธา

บันทึกโดย อิมามมุสลิม

การเป็นแกะดำไม่ใช่การสร้างความแตกต่าง แต่เป็นการทำอะไร
แตกต่างจากคนอื่นในกลุ่ม

เช่น

เขากินเหล้า เราไม่กินเหล้า

เขากลายใจชั่วร้ายที่พวกเราสร้างมากับมือ

เรากรำใจชั่วร้ายที่สร้างเรา

เขากล่อมผู้หญิงให้หลงตัวไว้อีก แต่เราให้เกียรตินาง

เมื่อต่างจาก “เขา” เลขาเหม็นว่าเราเป็น “แกะดำ” ในฝูง “แกะขาว”

อะไรคือ ข้อได้เปรียบ ของการทำตามถนนลู่มกอย่างเราตลอด?

๑๑๑ ต้องแลกกับการสูญเสียจุดยืนของตัวเองในการเป็นมุสลิมที่ดี

แล้ว ข้อดี ของการเป็น มุสลิมที่ดี มุสลิมมีอาชีพ?

๑๑๑ การได้เป็นหนึ่งใน กลุ่มคนที่ ดีที่สุดในโลก

๑๖๓๖๑๑๑๑ ได้พูดถึง มุสลิมผู้ศรัทธา “ทุกคน” ไว้ว่า

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ
مِّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ

“พวกเจ้าคือประชาชาติที่ดีที่สุดที่ถูกนำออกมาเพื่อเป็นปละไบฮะมัด
มนุษย์ชาติ เพราะพวกเจ้าใช้ให้ทำดี และห้ามไม่ให้ทำสิ่งที่ไม่ดี และ
พวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์

และพวกบรชฎาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ยอมนศรัทธา มันย่อมเป็นนาศิดิ์ว่าพวก
เขาอย่างนั้นนอ ในหมู่พวกเขามีผู้ศรัทธา แต่ส่วนมากเป็นญะละมิด”

อามีอิบรอฮิม : 110

ถรับ การเป็นมุสลิม คือการที่เรามีมาตรฐานชัดเจนจากพระเจ้า และเรา
ไม่เปลี่ยน//เปลี่ยน งามงามงามงามงาม

สำหรับผู้ที่ทำได้ทั้ง “3 อย่าง” ตามที่อัลลอฮฺบอก คือการ
ตั้งใจให้ทำดี ห้ามปรามไม่ให้ทำสิ่งที่ไม่ดี และ ปรารถนาอัลลอฮฺ
ขอ//ต้องการความชินดีดี ๆ ทุกวัน/พึงปรารถนา/ดีไว้ในหน้า
ประตูปาฏิหาริย์มนุษย์ชาติ ที่พระเจ้ารับรองว่า **ดีที่สุด**

จะมีการรับรองใจดีกว่าการรับรองของอัลลอฮฺผู้รู้ดีที่สุด??

ที่นี่ เมื่อเรารู้ว่า เรา “ทุกอย่าง” แล้ว สำหรับ **ดีที่สุด** ตอนนี้ **คือ**

1. เรา “พอใจ” หรือเปล่าที่ได้ “ทุกอย่าง”?

2. เราทำตัว “ทุกอย่าง” หรือเปล่า?

ผู้อ่านที่รักครับ มุสลิมเราไม่ได้ต้องการความทุกอย่าง

เราต้องการเพียงการอยู่ในจุดยืนที่ชัด/เจน

เพราะ เรามี **เป้าหมายที่ชัด/เจน**

เรื่องเล่าที่ 7 “ถูกเอ็กซิโม”

มนุษยนิกรี่แปลก!!

ก็ต่างจากชนกัมภีร์ “เกล็ดอกลัด” หรือ “รังเกียจ”
นางตนถูก “รังเกียจ” เพราะเพราะเป็น “ตนอติ” ในกลุ่มตนไม่อติ
และอีกหลายครั้งที่เพราะเพราะเป็น “ตนอ่อนแอ” ก็จะถูก “รังเกียจ”
โดยไม่ว่าจะว่าเป็น “ตนอติมาจากไหน”
ตนที่อ่อนแอ กว่า มักกลายเป็นแถมว่า “แถม”
จึงติด... จึงแปลก ??

ทำตนเองอติขึ้นมาไม่ได้ตนเองให้ “รังเกียจ” หรือ “เกล็ดอกลัด” ตน
ก็ต่างจากชนนะครับ
เพื่อให้ “รังเกียจ” และ “เกล็ดอกลัด” ความชั่วร้าย ต่างหาก

เรื่องเกี่ยวกับ ตนอติที่ถูกรังเกียจโดยกลุ่มชนของเรา ไม่ใช่
เรื่องแปลกใหม่ หนึ่งในตัวอย่างที่ชัดเจนที่สุด คือเรื่องของท่าน
“นบิล” (ขออภัยให้พร และความสันติแก่ท่าน) ที่อภัยกล่าวว่าได้
หลายครั้งที่ตนก็รับของพระองค์ หนึ่งในนั้นเป็นบทสนทนาจะหาว่าท่าน
กับกลุ่มชนของท่าน

การสนทนาจะหาว่า “นบิล” กับ กลุ่มชนของท่าน
ท่าน “ชาวตะวันตก” (หรือ ไชยธรรม) มีดังนี้

وَلَوْ طَا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ
 أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ * إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ
 الثِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ * وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ
 قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ

เช่นเดียวกับ [เสียงของ] นบีลุด เมื่อครั้งที่เขากล่าวแก่กลุ่ม
 ชนของเขาว่า: “พวกเจ้าจะทำสิ่งเลวร้ายที่ไม่เคยมีใครดองหน้าพวก
 เจ้าทำมาดองหน้าหรือ?” ❀

“พวกเจ้าจะร่วมรั้งกับเพศเดียวกันอย่างผิดธรรมชาติ ทว่า
 พวกเจ้าเป็นกลุ่มชนที่ขุ่นเคือง” ❀

แต่คำตอบที่ได้จากกลุ่มชนของเขา กลับเป็นคำพูดที่ว่า

“พวกเจ้าจงขับไล่พวกเขา [ครอบครัวของนบีลุด] ออกจาก
 บ้านเมืองของพวกเจ้าเสีย เพราะพวกเขาเป็นพวกที่สะอาด”

อัลอะฮฺรอฟ : 80-82

ฉบับที่ 1

”ชีวิต กับ หนทาง/ถิ่นที่ ต้อง เลิก/ลง”

ข้อสรุปทั้ง 7

1. จุดเริ่มต้นของมุสลิม ที่ ๑ การใช้ใจว่าในชีวิตจริง มุสลิมต้องเป็นอย่างไร?
2. มุสลิมมีอิสระ/เสรีในการดำเนินชีวิต แต่เราเลิกที่จะ อยู่ในกรอบของ อัลลอฮ์ และ ศาสนกิจของพระองค์
3. เรายังไม่บริสุทธิ์จะทำให้การทำงานของเร ไร้ค่า
4. กฎแห่งการเป็นมุสลิมมี ๑ ข้อ เริ่มจาก “การตั้งกัว” (“รัก” และ “กลัว/เกรง” อัลลอฮ์)
5. ใจที่สงบอย่างแท้จริง ที่หัวใจนั้นสงบสุขของมุสลิม ได้มาจากการละทิ้งหน้ากับมกอลดอบ
6. หัวใจเราจะสบายถ้าหาก/ตามขึ้นกับ ความซื่อ
7. ไม่มีอะไรจะนำภูมิใจ มากกว่าการที่เราได้เป็น “มุสลิม”

จงภูมิใจที่อัลลอฮ์เลือก “เรา” ให้เป็นมุสลิม

บทต่อไป

การขอร้อง ใจที่ไม่สุภาพกับท่านในฐาน “มุสลิม”

อันชาอัลลอฮ์ (หากอัลลอฮ์ประสงค์)

จากท่านอุบาสุสอยสาระฐ ท่านขบิณกล่าวว่

ความขบยณะจะเกิดม่งอวธิ์บพะระความจู้วธิ์บที่ไถล้เข้ามา
ความวุ่นวายที่จะคลิบคลานเข้ามาตั้งความมิดมิด

ขบยณะนี้้งอวเป็นผูู้ศธิ์ทศในขบยณะนี้้งอวเป็นผูู้
ปฐิเสศในขบยณะนี้้ง

และจะมีกลุ่มชนที่ขบยณะนี้้งอวเป็นผูู้
ผลปฐิเสศทางคณปะอฐิณเล็กน้ย

ในวันนั้นผูู้ที่ขบยณะนี้้งอวเป็นผูู้จะเหมือนกับผูู้ที่ดำถ่านอฐิณ

ขบยณะนี้้งอวเป็นผูู้

จะเกิดขุดสมัยที่ ผูู้ถ่านในศาสนาของเขว เหมือน ผูู้ที่ดำ
ถ่านอฐิณ

ขบยณะนี้้งอวเป็นผูู้

เมื่อกลุ่มชนตุดทั้งขบยณะนี้้งอว
อวเป็นกลุ่มชนที่ถูกทอธอมนหนักที่ตุด
เทวที่มธุระบพิทปะเจดมว

“

การอยู่รอด

โดยไม่สูญเสียตัวตนในฐานะ มุสลิม

”

เราคืออะไร บ้างในบทที่ 2

การอยู่รอด โดยไม่สูญเสียตัวตนในฐานะ

“มุสลิม” บ้างล่ะ?

เรามี 7 คุณลักษณะ ; 3 กรณียกิจ ; 9 ไร้กังวล

1 นิทานก่อนนอน พร้อมคำถามอีก ๑๑๑ = ธรรม

7 หัวข้อ ดังนี้

1. ชัด หรือ ไม่ชัด?
2. “กุหลาบ” ของความดีจริง
3. กินไม่หมด กินไม่นาน
4. ภาระผูกพันของผู้นำ
5. “ใจตุณ” ใจใคร?
6. กลุ่มที่ตุณ เลือก?
7. สิ่งที่สังคม ต้องการ

จะมีรายละเอียดอย่างไร
ให้ อ่านได้ลงมือ

อัลลอฮ์ได้ส่ง วิญญาณเรา ให้มาเกิดในโลกนี้ (โลกอุณา) เพื่อรับ

มรดกสอง ตามที่เรารู้จักโลกนี้ไว้กับพระองค์

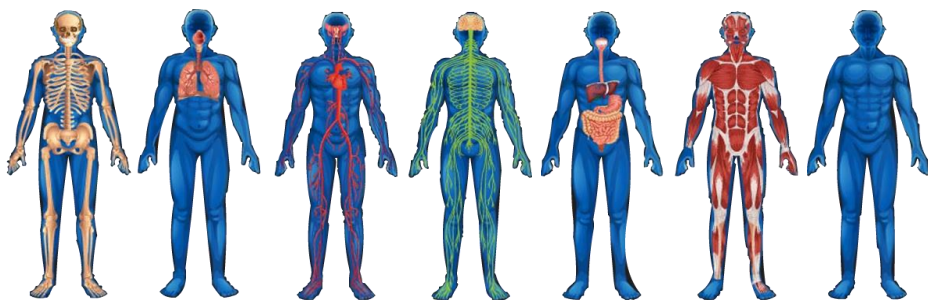
พระองค์ได้รับบรรจุ “วิญญาณ” ไว้ในภาชนะ ที่เรียกว่า “ร่างกาย”

“ร่างกายเรา” คงอยู่ได้ด้วยการทำงานของระบบ อย่างน้อย 7 ระบบ

ระบบกระดูก ระบบหายใจ ระบบเส้นเลือด

ระบบประสาท ระบบย่อยอาหาร ระบบกล้ามเนื้อ

ระบบผิวหนัง

คือความยิ่งใหญ่ของผู้สร้างที่ไม่สร้างสิ่งใดอย่างไร้สาระ

ผู้อ่านที่รักครับ เราจะสามารถหา ความเป็นมุสลิม ใน
โลกจนหาที่อ่านหาไม่ได้ จำเป็นต้องมี “ทูลนักบวช” มากมาย อย่าง
น้อยมี **7 ทูลนักบวช** ที่จะช่วยให้ มุสลิมก็หาไม่ได้ อีกขาด

ซึ่งจะว่าไปแล้ว คุณลักษณะที่ผู้สมัครหาอาชีพได้ กับคุณลักษณะ
ที่ว่างหาอาชีพได้ มีการทำงานที่ **ตลั้ๆกัน** และมีการส่งผล๑๑
ระบบขึ้น **ตลั้ๆตลั้ๆกัน** ดังนั้น

1. **ທຸກລັກຊະນະ ຫັດ ຫຼື ບໍ່ຫັດ?** ມີຫວາມຫລ້າງຫລັງກັນ ກາງ
ທ້າງຂອງ **ຮະນນກຣະລຸກ**
2. **“ກຸລຸນ” ຂອງຫວາມສຳເລັດ** ຫລ້າງກັນ **ຮະນນພາຍໃຈ**
3. **ກິນໄມ້ເພດ ກິນໄມ້ນານ** ຫລ້າງກັນ **ຮະນນເສັ້ນເລັດ**
4. **ເກຣະຊຸດທ້າງຂອງຜູ້ຜິດຖາ** ຫລ້າງກັນ **ຮະນນປະສາທ**
5. **“ໃຈທຸກ” ໃຈໃດ?** ຫລ້າງກັນ **ຮະນນປະສາທ**
6. **ກຸລຸນທີ່ທຸກ “ເລັດ”** ຫລ້າງກັນ **ຮະນນກຸລຸນເລັດ**
7. **ສິ່ງທີ່ສິ່ງທຸກ ຈຳເປັນ** ຫລ້າງກັນ **ຮະນນສິ່ງທຸກ**

อ่านแล้ว “๒๒” เหลืออะไร? ผมได้มาจากสี่อะไรบางอย่างที่

จึงขอความกรุณา เปิดอ่านต่อไปได้จนจบ

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ

อัลลอฮ์ได้ให้ความมั่นคงแก่บรรดาผู้ศรัทธาด้วยคำกล่าวที่มั่นคง
ในศาสนกิจวิบัติอยู่ทั้งในโลกนี้ และโลกหน้า และอัลลอฮ์ได้ให้บรรดาผู้
อธรรมนั้นหลงทาง และอัลลอฮ์จะทำในสิ่งที่พระองค์ประสงค์

อิบรอฮีม : 27

ระบบกระดูก คือ โครงสร้างหลักที่
รักษาร่างกายทุกส่วนของให้อยู่ในตำแหน่งที่
ถูกต้อง ทำให้ร่างกายแข็งแรงพอที่จะ
ปะทะกับสิ่งต่างๆ ทั้งยังปกป้อง
อวัยวะที่สำคัญ เช่น "สมอง"
ไม่ต่างจาก "ชุดชั้นในที่รัดแน่น" ที่เป็
โครงสร้างหลักของความเป็มนุษย์ที่
ให้คุณลักษณะมนุษย์อื่นคงรูปได้ อีกทั้ง
ยังปกป้องรักษาความคิดเรา และช่วยให้เรา
ปะทะกับภายนอกสอบกับโลกใบนี้ ได้อย่าง
เสถียรภาพการเป็ **มนุษย์** ด้วย

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْجُذُ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ
اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ

และในหมู่มนุษย์นั้น บางคนเกาะฮึดดื้ออย่างโง่เงา

หากเขาได้ “สิ่งที่ชอบ” เขาจะสงบ

หากเขาได้รู้ “ความยาลำบาก” เขาจะฉุนเฉียวฉกฉวย

[ไปยังการปฏิเสธศรัทธา]

เขาขาดทุนทั้ง โลกนี้ และ โลกหน้า

ช่างเป็นศาสนขาดทุนอย่างแท้จริง

อัลอิญญ์ : 11

“นกฮัมมิงเบิร์ด นกฮัมมิงเบิร์ด”

นิทานนี้ มีชื่อว่า “ต่างดาวต่างหนึ่งชอบนิทานเจ้ากลุ่มเขาไป
ทั่ว เวลาออกมาทำ “กลุ่มนก” ก็อ้างว่าตนเองมีปีก เป็นพวกเดียวกัน
กับนก หนึ่งเวลาออกมาทำ “กลุ่มสัตว์สี่ขาวิ่งลูกอ้วนนม” ก็อ้างว่า
ตนเองมีหูเหมือนหนู เป็นพวกเดียวกัน

ต่างดาวต่างหนึ่ง กลับไม่ได้รับการรังเกียจจากทั้งสองฝ่าย เพราะ
เวลาออกมาได้ผลประโยชน์จากกลุ่มไหนก็อ้างไปเข้ากับกลุ่มนั้น พอสุดท้าย
จะเสียประโยชน์ ก็อ้างหนีออกจากกลุ่ม”

ซึ่งแน่นอนว่า จำพวกนี้ ใครจะไปออกมาตามด้วย? ถ้าอยู่ที่สุดจริง
ไม่มีใครนับเอา “ต่างดาวต่างหนึ่ง” เป็นพวกด้วยเลย

นี่อาจเป็นเพียงนิทานที่แต่งขึ้นให้เด็กฟัง และดูจะไร้สาระ
ต่างดาวอีกต่างหาก

//๗//๗ นกฮัมมิงเบิร์ด นกฮัมมิงเบิร์ด กลายเป็นทำทั้งเพชฌัญชาที่
เปรียบเทียบกับบางจำพวก ที่เราต้องระวังอย่าไปเป็นของตัวเอง ทน
ประเภทนี้ เมาที่สุดคือ เราคือผู้มีอำนาจ (การประท้วง) ที่อ่อนแอ

หนักสุด เราคือ “ขุนาฬิก” ทนหน้าให้วันหลังหลงก็ไม่ต้องทน

การมีจุดยืนที่ชัดเจน คือการที่เราชัดเจนต่ออัลลอฮ์ ต่อตนเอง
และต่อผู้อื่น อะไรที่ทำได้ อะไรที่ทำได้ กล้าที่จะบอกออกไปให้ชัดเจน
และมีความหมาย

ຜູ້ອ່ານຖືກຖືກ ອັນທຸກຢ່າງຂອງຕົນທີ່ມີຈຸດຢືນໄມ
ຫ້າ/ຈນ ນອກຈາກເຈາະທຳລາຍ “ທ້ວເຈາ/ເຈ” ແລ້ວ ເຈ
ຍັງທຳລາຍ “ຜູ້ອື່ນ” ທີ່ຢູ່ໃນ ຈຸດຢືນທີ່ດີ ດ້ວຍ

ກຽດໃຫ້ກຽດທີ່ 4 “ບ້າວມັກໄກ”

ມະຫາວິທະຍາລັດຖະສະໄໝ “ທ້ວເຈນນ້ອງ”

ຮຸ່ນທຳລາຍພາສາໄດ້ຢືນ “ກ່ອນຈຳວັນໄກ” ໃຫ້ ນ້ອງມຸດລົມນຶ່ງ

ຈີ່: ໄມ່ທ້ວເຈນນ້ອງ ມຸດລົມກິນໄດ້ ນີ້ໄກ່ໄມ່ໄກ່ ທຸ

ນ້ອງມຸດລົມ: “ໄກ່ ທີ່ມຸດລົມທານໄດ້ ທ້ວເຈນນ້ອງທ້ວເຈນນ້ອງ/ຈຳວັນນະ
ອັນນີ້ໄມ່ໄກ່?”

ຈີ່: ອ້າວ! ທີ່ນ້ອງມຸດລົມຕົນນັ້ນຍັງກິນເລຍ ທ້າໄມ່ນ້ອງທ້ວເຈນນ້ອງ
ດ້ວຍ?

ເມີນ ມຸດລົມທ້ວເຈນນ້ອງ ໄດ້ ໄດ້ ທ້ວເຈນນ້ອງທ້ວເຈນນ້ອງ

ທ້າວກຽດ ໄດ້ ທ້ວເຈນນ້ອງທ້ວເຈນນ້ອງ ໄດ້ ທ້ວເຈນນ້ອງ?

ທ້ວເຈນນ້ອງທ້ວເຈນນ້ອງ

“ມາທ້ວເຈນນ້ອງທ້ວເຈນນ້ອງທ້ວເຈນນ້ອງທ້ວເຈນນ້ອງ”

“ທ້ວເຈນນ້ອງທ້ວເຈນນ້ອງທ້ວເຈນນ້ອງທ້ວເຈນນ້ອງ”

อีกสิ่งหนึ่งที่ผมอยาก/ไม่อยากรู้ หลายๆ ท่าน ก็อาจดู/เหมือน
ขอโทษแทนอื่น เผลอไม่ได้ตั้งใจ

ก่อนที่จะท่านจะโทษ “ใคร” หรือ บังอาจโทษ “อัลลอฮ์”
ว่าทำไมฉันต้องโดนอย่างนั้นอย่างนี้ หรือ ฉันต้อง/ได้สิ่งนั้นดังนี้
ขอขอขมาต่อองค์พระองค์เองก่อนนะดีกว่า ว่าทำตัวเจ้าๆ

นกมีหู นกมีปีก ไหม?

เพราะหากเป็นเช่นนั้น แน่แน่นอน ...

โลกนี้ก็ขาดทุน เพราะข้อใดไม่เต็มที

โลกหน้าก็ขาดทุนเพราะไม่ได้ได้รับความเมตตาจากอัลลอฮ์

... นี่มันขาดทุนของแท้ ตามที่อัลลอฮ์บอก โลก

นะดูขุน้กลาฮฺ มินฮาลิก

ขออัลลอฮ์คุ้มครองอย่าให้เราเป็นอย่างนั้นเลย - อามีน

เรื่องเล่าที่ 8 ภานิชอุทธรณ์ “อุกาอะฮฺ ดอว์ไมก่อนแล้ว”

หมายถึง ตอนที่ทำอะไรชักช้าจนพลาดสิ่งที่ตนต้องการ

ท่านนบีได้เล่าให้ผลฮามะฮฺ (ฮาดิษ) หนึ่งว่า

อาพของประชาชาติต่างๆ ถูกนำมาให้ฉันดู บางประชาชาติมีนบีด้วย ผู้ศรัทธาเพียงคนเดียว บ้างมีนบีด้วยผู้ศรัทธาสองคน บ้างมีผู้ศรัทธากลุ่มเล็กๆ บางนบีไม่มีผู้ศรัทธาด้วยเลย จนฉันเห็นฝูงชนกลุ่มใหญ่มีด้ามขวานติดัน ฉันได้หวังว่าพวกเขาจะเป็นประชาชาติของฉัน แต่เมื่อเสียงกล่าวว่า “นี่คือกลุ่มของมุซา” เสียงนั้นบอกอีกว่า “ดูนั่นสิ” ฉันได้เห็น กลุ่มที่ใหญ่มาก “ดูตั้งแต่ฉันไปถึงตรงนั้น” ฉันเห็นว่ากลุ่มนั้นทอดออกไปไกลสุดลูกหูลูกตา “นั่นแหละคือประชาชาติของท่าน ในกลุ่มนั้น จะมี ๗๐๐๐๐ คนที่ได้เข้าสวรรค์ โดยไม่ถูกสอบสวน พวกเขาคือผู้ที่ไม่เชื่อถือไซโรส ไม่ขอให้ใครเป่ารัศมีหาให้รู้ตัวด้วยดาสนาไป พวกเขาบอขบมายต่ออัลลอฮฺอย่างแท้จริง”

ท่านอุกาอะฮฺได้ยืนขึ้นและพูดว่า “ช่วยขออัลลอฮฺให้ผมอยู่ในกลุ่มนั้นด้วยครับ” ท่านนบีกล่าวว่า “โอ้อัลลอฮฺขอให้เขาเป็นหนึ่งในนั้น” ชายอีกคนยืนขึ้นและพูดว่า “ขอให้ผมด้วย” ท่านนบีกล่าวว่า “อุกาอะฮฺ ดอว์ไมก่อนแล้ว” (บันทึกโดยอัลบุคอรียะฮฺและมุสลิม)

อิสลามส่งเสริมให้ “มุสลิม” เองริบ แบ่งปันกัน ทำความดี มุสลิมจะพยายามทำอะไรที่ดีเป็น ตนแรกๆ

แต่ถ้าเห็นในมุตนี้ ๓๑ การก่อกวนกันก็จะทำความดี แบ่งกันเอาผลประโยชน์ มางัดเอากิจการทำอะไรดี ๆ เอาใจคนด่า... “นี่หรือ มุสลิม”

เรื่องเล่าที่ 9 “สะท้อนน้ำผืนดิน”

สิ่งที่//แสดงถึง การเชื่อมฉันในตนเองในฐานะมุสลิม ก็คือการที่เรา
สามารถ//แสดงต่อตนเองมุสลิมของเราต่อหน้าผู้อื่นได้

เมื่อครั้งที่อานาจักร/ปอร์ชัองของมุสลิมไป//จรจากอนรัม
สงคราม “อัลลอคคิซ-ฮุ” ในสมัยท่านอุมัร (ขออัลลอคคิซ/อิฟฟา
ท่าน) “รูซซุม” ผู้ปกครองในขณะนั้นได้สั่งให้ประหารประหารบัลลังก์ เจ้า
ของ//เรื่องใช้//ใจตนเองรับ ในครั้งนี้ “รูซซุม” ออกจาก
//แสดงให้มุสลิมจาก “บ้านนอก” ได้รู้จักความหมายของ//ที่จริง!!)

ท่าน รินฮ์ บินอาหมัด ถูกที่ถูกส่งไป//ให้รับมาจนเข้าไปถึงห้องโถง และได้
ฝึกหัดใหม่ทั้งปวง//ดอสนั้นถูกกับมา และได้อาตมา/ฮิมอัลฮาริมา “รูซซุม”
แน่นอนท่านถูกห้ามไม่ให้เข้าใกล้ ท่านรินฮ์พูดว่า ที่มาครั้งนี้ ท่านไม่ได้
ออกมา //แต่ทางนี้//ให้มา ถ้า//ให้เข้า จะ//ดอสนั้น

“รูซซุม” จึงอนุญาตให้เข้ามาทั้งอย่างนั้น ซึ่งระหว่างทาง ท่านรินฮ์ ได้
ใช้//ดอสนั้น//พรมดอสนั้น!!

การสนทนานี้จบลงด้วยชัยชนะของมุสลิม ในสงคราม ได้รับ

เมื่อเราเชื่อมฉันในการเป็นมุสลิม เราจะมีอัลลอคคิซใน//บด //และเรา
จะไม่//ดอสนั้นกับภาพของของเราเอง //ว่าฉันจะ//ดอสนั้น//ที่ในกิตา

“การมองโลกในแง่บวก” “การปลง” กับ “การหลอกตัวเอง”

3 อย่างนี้ไม่เหมือนกันนะหรือ?

ใจทบทวน//ที่//เรา//ให้ท่านๆ ได้//ดอสนั้น ...

وَلِنَبْلُوَكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ

และเราจะทดสอบพวกเจ้าอย่างแน่นอน จนกว่าเราจะรู้ว่าใครในหมู่
พวกเจ้าคือผู้ที่เสียสละ และใครคือผู้ที่อดทน

นูรันนัด : 31

เซลล์ทุกเซลล์ต้องใช้ออกซิเจนเพื่อ
ดำรงชีวิต และจากการเผาไหม้ภายใน
เซลล์จะเกิดคาร์บอนไดออกไซด์ซึ่ง
ต้องขับออกจากร่างกาย การหายใจ
จึงเป็นทั้งการต่ออายุ และการจัดการ
มลพิษในร่างกาย

ไม่มีความเป็นมุสลิมด้านใดที่คงอยู่
ได้ โดยไม่ต้องใช้ “ความอดทน” ทั้ง
เพื่อให้เราไปต่อได้ และให้เรา
เผชิญหน้ากับสิ่งที่ตกค้างในใจเรา

เมื่อเรา “**อดทน**” ไม่ได้หมายความว่าเรา “**จะ**” สำเร็จ ทันที

// ถ้าไม่มี **ความสำริ่ใจ** ก็ไม่ต้อง **อดทน**

“ไม่อดทนจะทน//แล้ว!!”

เมื่อโดนทดสอบถึงจุดหนึ่ง ท่านผู้อ่านที่รักบางท่านอาจเริ่ม
เกิดคำถามในใจ? บางท่านอาจเริ่มท้อ//ก็ บางท่านอาจเริ่มสิ้นหวัง

ไปใช้วิธีลง//ปลงทิ้ง หากเราจะตกอยู่ในห้วงอารมณ์อย่างนี้
ขอให้งดอยู่//อยู่ในช่วงอารมณ์นี้ “นาน” เกินไป เกินกว่าจะ//แก้ไข

ท่านหญิงมิ่งมัม หนึ่งในคนอดทนของโลก //แน่นอน กว่านางจะ
ได้//ทำ//แห่งนี้ นางต้องผ่านบททดสอบระดับ “**หิน**” มาไม่น้อย หนึ่งใน
นั้นเป็นการทดสอบที่ไม่//เคยมี//ใครเจอ //จะ//ไม่มี//ใครเจออีก การ
ทดสอบที่ทำให้//แม่//ท่านางยัง “//แอบ//ท้อ” (ก็//แต่ //แอบ...) ได้รับ

“นางต้องไม่มีพ่อ (ของลูก)” ☹

ไป//หา//พระ “หาพ่อไม่เจอ” “พ่อหนี” หรือ “พ่อขัง”

อัลลอฮ์ รับ//ของ ว่านางไม่//เคยผ่าน//มี//ฮาจิโด **เลข**

ท่านหญิง ถูกกล่าวถึงในอัลกุรอานหลายครั้ง นอกจากนั้น ชื่อ
ของนาง ยังถูกตั้ง//เป็นชื่อ ขุราอะฮ์ อีกด้วย ขุราอะฮ์มิ่งมัม

เรื่องเล่าที่ 10 อลลลอฮ์ ทั้ง ฉัน//แล้ว?

เมื่ออัลลลอฮ์ให้ ท่านหญิงมรรยัม ทั้ง โศกโศก พ่

ไม่ว่าเรื่อง//แปลสำหรับมุสลิมเท่านั้น เพราะเราเชื่อว่าพระองค์
สร้าง นบีอาดัม มาโดยที่ไม่มีทั้ง พ่ และ แม่

ท่านหญิงมรรยัม หญิงสาวที่อุบิฮมาในผาตามสถานใน
สภาพแวดล้อมที่อัศจรรย์ เด็ดกินดู//ลของท่านนบิซกะรีซา หญิงที่มีทั้ง
ตนรัก และ ตนชัง ในการเป็น คนที่รักมาก ๆ ของนาง

เมื่อชาวเมืองเห็นว่า นางทั้งๆ ที่นางทำให้ผาตามสถานมั่ว
หมอง จากตนรัก/ตนชังมาก ก็ **เกลียดมาก**

คนที่ **เกลียด** อยู่//แล้ว ยัง **ประนาม** ด้วยความ **เสียใจ**
(กล่าวถึง สังคมไซบีเรีย ในปัจจุบัน/ละบนะ)

แม้//ๆ นบิซกะรีซา รอดมทั้ง ตนที่ชื่อนาง ก็ช่วยอะไรนางไม่ได้มาก
เพราะกระ//แต่//แห่งความเกลียดชังที่ทวีเพิ่มมากขึ้นทุกที

เมื่อทั้งนางเริ่มมีใจขึ้น นางได้ออกจากเมืองไปอยู่ตามลำพัง
เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจเกิดกับ “นาง” และ “ลูกในท้อง” ของนาง

ระหว่างนั้น ไม่มีโอกาสจากพระเจ้ามาหานางอีกเลย จน
นางท้องแก่ และใกล้ **คลอด** ซึ่งคลอดช่วงเวลากลางคืน ที่
ช่วงเวลา//แห่งการคลอด **อย่างแท้จริง**

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا * فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى
جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا

นางจึงตั้งครรภ์ และคลอดตัวไปอยู่ไกลผู้คน * จนเมื่อถึงเวลาที่นาง
คลอดท้องคลอดที่โคนต้นอินทผลัม นางรำพึงว่า “อโหหะ! หากฉัน
ตายก่อนจะคลอดทารกสอบนี้ หากตายโดยที่ไม่มีใครสนใจได้คงจะดี”

รัฐธรรม 22-23

นางทนจนถึงที่สุด ทนจนเสียใจได้เวลาใกล้คลอด นางไม่จิม
ท้องตลอดทั้งวันอันยาวนาน “ทนจนดิ้น”

ไม่มี//ห่มอะไร//? ไม่มีผ้าห่มอะไรให้ฉัน ไม่มีคนใกล้ชิด
คอยให้กำลังใจฉัน ไม่มี และไม่มี ... ธารพัดธารพันท้อยในทอความตึงนาง
//ถึงถึงที่สุดของที่สุด นางถึงกับรำพึงออกมาว่า
หากเขาไป ก่อนที่จะได้รับบททดสอบนี้ได้ก็ดี เขาคงในสภาพที่
ไม่มีอิสรียะหาความสนใจ คงไม่มีทอความสอคล้องอะไร เขามองอย่าง

“**ทนธรรมด๊า**”

นางรู้ว่าบททดสอบที่รอนางกับลูกของนางอยู่ยังมีอีกมากมาย (นับที่
ไม่มี//?) และตอนนี้นางต้อง//ทนดิ้น

จนเสียใจนางตลอดลูก...

อันลนอยู่ได้ให้ “ผลอันผลัม” แก่นาง จากจันทร์เขาไปแล้ว
ให้ “น้ำ” แก่นาง จากธารน้ำที่//ห่มให้เธอไปแล้ว

และพระองคได้ให้ใจของนาง **ดงข**

หลังจากนั้น อัลลอฮ์ได้ใช้ให้นาง **ฏ็อยยิบะฮ์** ซึ่งการที่อัลลอฮ์ในชุดก่อน นอกจาก **ฮาดิซ** แล้ว ยังห้าม **บุค** อีกด้วย
เมื่อนางพร้อม นางจึงอุ้มทารกนั้นกลับมาเผชิญหน้ากับ
ชาวเมืองที่โกรธแค้น ซึ่งตอนที่ให้นางบอกชื่อ “**หะซัน**” นางได้
สังเกตเห็นว่า “**อามารูฮ์**” **อามารูฮ์**

ชาวเมืองพากันพูดว่า “**เราจะพบกับทารกได้อย่างไร?**”
จนเมื่อมีอิซาในวัยทารกพูดออกมาว่า
“**แท้จริงฉันคือพ่อของอัลลอฮ์ พระองค์ให้ฉันเกิดมา
โดยไม่มีพ่อ พระองค์ประทานดำริให้ฉัน และพระองค์ให้ฉัน
เป็นศาสนทูตของพระองค์**”

“พี่น้องของฉันไม่มีพ่อ” จึงจบลง เพราะคำพูด “ทารกน้อยคนเลว”

การตอบแทนที่ยิ่งใหญ่มาพร้อมกับคำถามที่ใหญ่มาก เมื่ออัลลอฮ์
จัดกลุ่มชนใด พระองค์จะทดสอบพวกเขา ใครพอใจคำถามของ
ของอัลลอฮ์ อัลลอฮ์พอใจเขา ใครไม่พอใจคำถามของอัลลอฮ์
อัลลอฮ์ไม่พอใจเขา [บันทึกโดยอิมามอัลติรมิซ]

ผู้ว่าราชการเมือง วอห์บ์ฮ์มัยนีน “อัลลอฮ์”

ในความยากลำบากจะมีความง่ายง่าย **เสมอ**

อัสฮัร 5-6

บททดสอบของอัลลอฮ์นั้นหลากหลายมิติ มิใช่ดั่งรูปแบบใดล้วน
 ต้องใช้คำถาม “อดทน” เพื่อที่จะพ้นฝ่าทั้งนี้ทั้งนั้น จะดั่งไปแล้วทุกอด
 ชีวิตของมุสลิมเราต้องอดทนอยู่ 3 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. อดทน ที่จะทำงามทำดีใช้ชีวิตรับอัลลอฮ์ (ต้องทนละหมาด
 ทนถือศีลอด และอีกหลายๆ นานๆ)
2. อดทน ที่จะต้องทนทุกข์ทรมานใจ ไม่ให้กำลังที่พระองค์
 ประทาน (ทนไม่ถือมัจรูฮ์ ทนไม่ยุ่งกับคนอกนิกาย ไม่ไป ไม่ และ ไม่)
3. อดทน ในการเผชิญหน้ากับบททดสอบต่างๆ ในชีวิต

และแน่นอนเราจะต้องสอบผ่านได้ด้วย ความกลัว ความหวัง
 ความสูญเสียไม่ว่าจะทรัพย์สิน ชีวิต หรือมิชเชล และเจ้าจงแจ้งข่าว
 ดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาเถิด ﷻ บรรดาผู้ที่เมื่อประสบเคราะห์ร้าย พวก
 เขาจะกล่าวว่า แน่แน่นอนเราเป็นของอัลลอฮ์ และแน่นอนที่เราจะ
 กลับไปหาพระองค์ ﷻ พวกเขาคือผู้ที่ได้รับพร และความ
 เมตตา จากพระองค์ผู้วิเศษของพระองค์ และเขาเหล่านี้แหละคือผู้ที่
 ได้รับทางนำ [อัลบะอะเราะฮ์ 155 –157]

เรื่องเล่าที่ 11 ไม่นอนกับจ้าว ก็พูดได้

ประวัติของท่านอาจารย์หลวงปู่ดู่ พรหมปัญโญ

ในวันพักของอิมามอัลนุทอริ และอิมามมุสลิม จากท่านอนิส

ท่านนบี (ขออัลลอฮ์โปรด และความสันติแก่ท่าน) ได้เดินผ่านหญิงคน

หนึ่งที่กำลังร้องไห้อยู่หน้าหลุมศพ (ร้องไห้กับลูกที่จากไป)

ท่านจึงเตือนสตินางว่า “เธอจงเกรงกลัวต่ออัลลอฮ์ และจงอดทน”

นางกล่าวตอบว่า “ไปไหนๆ ฉัน คุณไม่เจอเพื่อนฉัน คุณไม่รู้หรอก”

(ทั้งที่ท่านนบีเสียดูซาในวัยแปดขวบถึง 3 คน!!)

จนมีคนบอกนางว่า “คนเมื่อใดคือเพื่อน” นางจึงไปหาท่านที่บ้านซึ่ง

ไม่เจอใครเล่าหาปสะตุ นางพูดว่า “ฉันไม่รู้ว่าคุณคือท่านนบี”

ท่านนบีกล่าวตอบว่า “ความอดทนนั้น คือดารุสในช่วงแรกของ

เชตุดาสดใหม่ได้”

เหตุการณ์นี้มีเวลาประมาณ ๒๑๑๐ ปี จนถึง ๒ ไร่ ๑๑๑๑ ไร่

1. อิมามห้ามการร้องไห้ที่โศกเศร้าให้ผู้ที่จากไป เพราะมันจะไม่
ทำร้ายเขา (ร้องไห้//พอเขาจะมาได้)

2. ความอดทนที่อัลลอฮ์รัก คือ การอดทนในช่วงแรกของ
เหตุการณ์ เพราะเป็นช่วงที่ทน//ต่อทุกสิ่งทุกอย่างที่ไม่ดีมากที่สุด
และการที่จะอดทนในช่วงนี้ได้ ต้องใช้ความพยายามมาก

ความอดทน ต้องอยู่กับมุสลิม ๑๑๑๑ ไร่ ๑๑๑๑ ไร่

ว่า ทนถึงที่สุดแล้ว ก็ให้เขา ๑๑๑ ไร่ ๑๑๑ ไร่

ความอดทนเป็นสิ่งที่ **ฝึก** และ **พัฒนา** กันได้ ทุกคน ครับ

ในวันพักของฉิมาม อะฮฺมัด ท่านบิรกล่าวว่

ผู้ใดพยายามที่จะอดทน อัลลอฮฺจะให้เราอดทนได้

ผู้ใดพยายามที่จะพอเพียง อัลลอฮฺจะให้เราพอเพียง

ผู้ใดพยายามที่จะระงับ [ใจ] อัลลอฮฺจะให้เราระงับ [ใจ] ได้

และสำหรับพวกท่าน ไม่มีใครฉลาดใด จะดีไปกว่าการได้ความสามารถ

ที่จะ อดทน

**ขออัลลอฮฺให้เราเป็นหนึ่งในผู้ที่มีความสามารถที่จะ
อดทน และพ้นผ่านทุกทดสอบของพระองค์ที่ได้ ด้ว**

ความ/มุตตบะฮฺของพระองค์ – อามีน

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا

บทกวีจริงบทรวดตามนาฬิกา (ผู้ดลบันดาล) นั้นอยู่ในนรกชั้นต่ำสุด

และเจ้าจะไม่พบผู้ช่วยเหลือใด สำหรับพวกเขาเป็นอันขาด

อัลกุรอาน : 145

ระบบหัวใจ คือ ระบบที่หล่อเลี้ยง
ซ่อมแซม อวัยวะในร่างกาย เมื่อใดที่
ระบบนี้พัง ก็รอเวลาตายได้เลย
เช่นเดียวกับมุสลิม ไม่สำราญจะผ่าน
อะไรมาก็ตาม แต่หากเรามีความศรัทธา
จริงที่จะเป็นมุสลิม เราจะพร้อมที่จะ
เตาบะฮ์ (กลับตัว) เสมอ และคงความ
เป็นมุสลิมไว้ได้ แต่หากไร้ความศรัทธา
เราก็คือ **มุฆาฟิค** (คนกลับกลอก)
ซึ่งไม่ต่างจากร่างกายที่ไม่มีเลือดดีหล่อ
เลี้ยง

จนพูดความจริงถึงแม้จะขึ้นเขา

บันทึกโดย อินามัลล์ชัยชาติ และอินามัลล์ชัยชัย

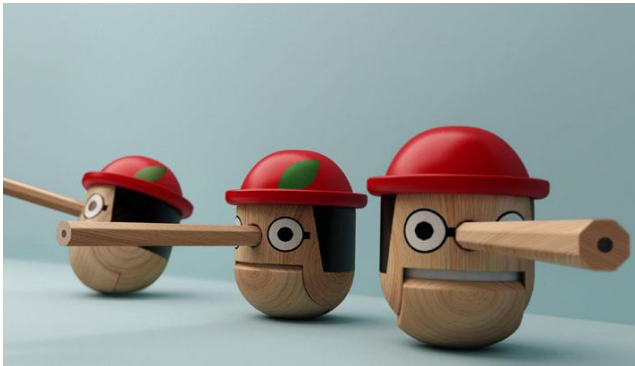
อะไรคือ ความซื่อสัตย์?

สำหรับคุณ ความซื่อสัตย์ คือ หนึ่งในคุณลักษณะ
ที่อัลลอฮ์รักที่สุด ที่นิสัยที่จะนำมาซึ่งคุณลักษณะที่ดี // ทบจะทบทวน

“ความซื่อสัตย์” นั้น ไม่ใช่เพียงการพูดความจริง แต่ครอบคลุมถึง
การให้ “คำพูด” และ “พฤติกรรมของเรา” ตลอดเวลากับ หัวใจ

หมายความว่า เมื่อปากเราบอกว่าตัวเองเป็นมุสลิม พฤติกรรม
ที่แสดงออก และสิ่งที่อยู่ในใจ ต้องไปในทิศทางเดียวกันกับสิ่งที่
ที่อัลลอฮ์รัก อัลลอฮ์พอใจ ด้วย

มันเป็นคุณลักษณะที่มุสลิมมีอาชีพรทุกตน “ต้องดี” เป็นอันอันหนึ่ง

ครึ่งหนึ่งเมื่อ ท่านนบี (ขออัลลอฮ์ให้พร และความสันติแก่ท่าน) ท่านอับดุลฮาคิม ท่านอุมัยร และท่านอูษมาน ได้ขึ้นไปบนภูเขาอูดุฮ์

ภูเขาอูดุฮ์ได้สั่นสะเทือนจนท่านนบีกล่าวว่า “อูดุฮ์เอ๋ย จงสงบเถิด เพราะแท้จริงผู้ที่อยู่บนเจ้า

มีนบี มีอัลศ็อลิฮีน (ผู้ซื่อสัตย์อย่างแท้จริง คือ ท่านอับดุลฮาคิม)

และ มีชะฮีดียน (ผู้เปี่ยมพยานอย่างหนักแน่นทั้งสอง หมายถึง ท่านอุมัยร และท่านอูษมาน — ต่อมาทั้งคู่เสียชีวิตในสภาพชะฮีด)”

บันทึกโดย อิมาม อัลบุคอรี และ อิมามมุสลิม

ผู้ประเสริฐที่สุดในประชาชาตินี้ รองจากท่าน นบีมุฮัมมัด

(ขออัลลอฮ์ให้พร และความสันติแก่ท่าน) ตามมติเห็นพ้องของนักวิชาการมุสลิม ๓๑ ท่านอุมัยร (ขออัลลอฮ์พดโทษท่าน)

ผู้เป็นทั้งเพื่อนรักที่สนิทที่สุด เป็นทั้งพ่อตาของท่านนบี เป็นผู้ที่ท่านนบีให้ฉายาว่า **อัฟผิลาฏัก** (ผู้ซื่อสัตย์อย่างแท้จริง)

ท่านอุมัยรถูกเรียกด้วยฉายามากมาย ท่านถูกเรียกว่า

อะฏัก (ผู้ที่ถูกไถ่ถอนจากไฟนรก) อัลฮาลาฮา (ผู้ที่มีความมั่นคง)

อัลอัฏกอ (ผู้เปี่ยมจริงใจ) อัฟผิลาฏ (ศุภานาม)

2 ชื่อสุดท้าย เป็นฉายาที่อัลลอฮ์เรียกท่านใน **อัลกุรอาน**!!

เรื่องเล่าที่ 12 “เมื่อท่านนบีมุฮัมมา-เปย์”

หนึ่งวันเหตุการณ์ที่//ตลอดถึง “ความซื่อสัตย์” ของท่านนบีมุฮัมมัด
อย่างโดดเด่น เป็นเหตุการณ์ที่ก่อภายหลัง **การอัสรา** ของนบี

เมื่อท่านนบีมุฮัมมัดออกมาดูรอบๆ ว่า “ถิ่นที่ผ่านมามีคนลอบดูให้จับ
พาฉันไปยัง มัสยิดอัลอักฟ (ห่างไปประมาณ 1250 กม.) และจาก
อัลอักฟ ฉันได้ไปหาพระองค์บนพากพัฯ และกลับมาในถิ่นเดิม”

บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา เมื่อได้ยิน ต่างพากันมา-เปย์ท่านนบี
“เป็นไปได้อย่างไรที่ตนธรรมดาจะเดินทางตามที่ว่าภายในถิ่นเดิม”

แม้//พอฮาบะฮฺบางท่าน ในช่วงแรกก็//ฟังก็ “ลั่น” ว่า
เป็นไปได้อย่างไร?

ชาวดุชชัรียะฮฺเมื่อ//เรื่องดังกล่าวไปบอกท่านนบีมุฮัมมัดอย่างจริงจัง
//ท่านนบีมุฮัมมัดถามกลับ//ว่า “นบีมุฮัมมัดจริงหรือ?” ชาวดุชชัรียะฮฺ
ยืนยันว่าท่านนบีเป็นทูตของ ท่านนบีมุฮัมมัดจึงตอบโดยไม่ลังเลว่า
“หากนบีมุฮัมมัดนั้น ฉันเชื่อตามนั้น” ชาวดุชชัรียะฮฺถามท่านว่า//ความ
แปลกใจว่า “ท่านเชื่อว่าเราทำได้ในถิ่นเดิม?”

ท่านนบีมุฮัมมัดตอบว่า “ฉันเชื่อเขาในสิ่งที่เขาบอกฉันนั้น ฉัน
เชื่อว่ามีการประทาน ละฮฺญ (โองการจากอัลลอฮฺ) จากพากพัฯมาให้
ท่านนบีมุฮัมมัดแล้ว เรื่อง//ตอนนี้จึงไม่ใช่เรื่อง//แปลกอะไร”

นี่แหละ คือ “ผู้สัตย์จริง” ผู้ที่ไม่ลังเลในศรัทธา

อัฟผิดัก

เรื่องเล่าที่ 13 // ม้าต๋อถามจริงจะเป็นกับอะไรตอนเอง

ในขุทราวุธ อรรถาธิบาย อรรถาธิบายได้กล่าวถึงบทกวีของมหานที
มหานทีที่พระองคตฤณนทีและบรรดาพยานะอรรถาธิบายซึ่งให้ทำ
สงครามกับ “ชาวนา” และ “อาหรับสวนหนึ่ง” ที่เมือง **๓-บุรี**
ระณะทางที่//สวนไกล (ห่างจากมะดันะ ๗10 กม.) อาภาภ
รัตนระดู เดิมซึ่งที่มันนั้น บดกกับไม้ผล เช่น อินทผลัมที่เลี้ยงดูมา
กำลังเข้าช่วงกับกับ กากาอินททาง//รวมอินท อินทผลัมผลัดมา//ให้
ให้คนตาอัน เป็นบทกวีของ **อรรถา** อย่างแท้จริง

มุนาฟัก ต่างพากันเลี้ยงสงคราม ในขณะที่มี **พยานะ 3** ท่าน
จัดพันกับซึ่งที่ทำอยู่ ท่านเหล่านั้นก็บอกว่า เอ็งถามทำไมไม่ฟัง
น่าจะทั้ง อักอรรถ... อักอรรถ... รู้จักอีกที่ ก็พาท่านมาได้กลับมา//แล้ว
(ชนะใจไม่ให้อีกสักอย่าง)

เมื่อท่านกลับมา บรรดามุนาฟัก ต่างหาข้ออ้างไปบอกกับ
ต่างๆนาๆ ว่าทำไมพยานะไม่ไปร่วม

๓-บุรี พยานะทั้ง 3 ท่าน (หนึ่งในนั้น คือ ท่าน “กะ” กับ
มาลี) ไม่กล้าที่จะไปบอกกับ จึงพูดถามตรงๆว่า “ผมไม่ให้อ้าง” เมื่อ
ท่านมาได้ฟังดังนั้น ท่านได้พูดว่า “สวนหนึ่ง เราพูดถามจริง”

ข้อควร ท่านนักรู้ว่า มุนาฟัก ที่มาล้วนโกหก ในขณะที่มี
พยานะ ๓ เหล่านี้ทำ “พูดถามจริง”

เพราะฉัลดลามาตัดสินตามหลักฐาน ไม่มีไม่มีหลักฐานมุนาฟิก
จึงรอดต่อไป ในขณะที่ยอดอาบะฮฺเวลานั้นบดมรุม/เองจึงต้องโดน
ลงโทษ โดยท่านนบิได้ให้ บดมรุม ห้ามไม่ให้ใครต่อต่อกับท่านทั้ง 3
โดยอิบรอฮิม และมีอผานไปได้ 1 เดือน ท่านนบิได้สั่งให้มว่า ไม่ให้
แม้แม้ภรรยา อยู่รอดมรุม

มุฮัรรัมใหม่มรุม? บางท่านอาจสงสัย และสืบสวน

บดอาบะฮฺเวลานั้น ต่างร้องไห้ เสียใจกับสิ่งที่ทำ ทรมาณกับ
สิ่งที่ต้องเผชิญ จนมีอผานพ้นไปได้ 40 วัน ...

อัลลอฮฺได้ให้กษัตริย์ผู้ทรงธรรมแก่บดอาบะฮฺผู้พลั้งพลาดที่เป็นผู้
ซื่อสัตย์เวลานั้น ผู้ที่ได้ได้กลับตัวรอดกับพระองค์เองแล้ว พระองค์
ได้ประทานอาบะฮฺมาให้ โดยเพราะ เพื่อให้เป็นแบบอย่างที่ดีของการ
เป็นผู้สัตย์จริง และในทำมาค้าบะฮฺดังกล่าว พระองค์ได้กล่าวว่

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ

ศรัทธาซนทั้งหลาย! จงยำเกรงต่ออัลลอฮฺเถิด และจงอยู่ร่วมกับ

ผู้สัตย์จริง [อัลเตาบะฮฺ : 119]

ไว้ที่รับ “มุนาฟิก” รอดจาก “ท่านนบิ” จนกระทั่งมาถึงชีวิต แม้
แน่นอนพดกเขาจะไม่รอดจาก “อัลลอฮฺ” ในขณะที่ยอดอาบะฮฺผู้เลือน
ทางที่มรุม อัลลอฮฺ “รัก” พดกเขา และ “ให้รัก” พดกเขา แล้ว

จะรอดจริง หรือ จะโดนลงโทษตลอด ไม่มีถึงเวลา
แล้วท่านที่แท้จริงของเราจะปรากฏออกมาเอง

ทำแบบฝึกหัดแล้วรู้ว่า หนึ่งในคำพูดที่ทุกปวงศาชาติได้ฟังจากนักปราชญ์ของ
พวงเขา “หาอะไรซึ่งความละอาย อย่าทำอะไรที่ทำได้ทำไป

อิหม่ามอัลบุคอรียฺ

เพราะกลัวว่าจะเจ็บ เราจึงไม่เอา
ร่างกายไปโดนสิ่งที่ทำให้เจ็บตราบ
และเพราะว่าเจ็บ เราจึงรู้ว่าส่วนใด
ของเราบ้างที่ไม่ปกติ และเพราะมี
ความรู้สึกเราจึงแยกสิ่งที่ดีกับ
ร่างกาย กับสิ่งที่ไม่ดี ได้

ไม่ต่างจากความละอายที่ห้ามเราไม่ให้
ทำสิ่งที่ทำให้เจ็บตราบกับการเจ็บ
มุสลิมของเรา และทำให้เราตรวจสอบ
ตัวเองได้ ว่าตรงไหนของอิหม่ามเรา
บ้างที่มีปัญหา หากไร้ซึ่งความละอาย
เราจะไม่มีการรู้ได้เลยว่าเมื่อใดความ
เจ็บมุสลิมจะหายไปจากเรา

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

จงรู้ไว้ พระองค์อัลลอฮ์คือผู้ที่ลงโทษอย่างรุนแรง และเมตตา

พระองค์อัลลอฮ์คือผู้ให้อภัย ผู้เมตตา

อัลมาอิดะฮ์ 98

เรา “อาซ” อัลลอฮ์ แทนไหนล่ะ?

แปลว่า ผมไม่ได้กำลัง “ว่า” ใคร ผมแค่อยากให้เราถามตัวเองอย่าง
ตรงไปตรงมา / ที่ขอตรงต่อมอฮัมหมัด (การศรัทธา) ของเราเอง

ในวันพักของอิมาม อัลฮากิม ท่านนบีกล่าวว่า ความละเอียด
และศาสนศรัทธาอันแน่วแน่ เราได้สิ่งหนึ่งหายไป อีกสิ่งจะหายไป

ท่านนบี (ขออัลลอฮ์ให้พร และความสันติแก่ท่าน) คือผู้ที่มีความ
ละอายมากที่สุดในประชาชาตินี้

จากท่านอุมมฺุซซอดี กล่าวว่า ท่านนบีนั้นมีความละเอียดใจยิ่งกว่าสาว
และรุ่มที่เก็บเนื้อเก็บตัวอยู่แต่ในบ้านเสียอีก และเมื่อท่านรู้ถึงสิ่ง
ใด เขาจะรู้จากใบหน้าของท่าน

ท่านอุมฺรฺอัลฟาสฎนกล่าวว่า ใครที่มีความละอายน้อย เขาจะอ่อนตัว
น้อย ผู้ใดอ่อนตัวน้อย หัวใจของเขาได้ตายไปแล้ว

เรื่องเล่าที่ 14 ลูกเขยที่มลาอิกะฮ์ยังต้องเกรงใจ

ครั้งหนึ่งท่านนบีนั่งเอนเขมดปล่อยให้ขาบางส่วนนัยชายผ้าออกมา
เมื่อท่านอุบัยด์ขอเข้ามาคุยกับท่าน ท่านก็อนุญาตให้เข้ามาโดยที่ท่าน
ยังอยู่ในท่าเดิม

หลังจากนั้นท่านอุบัยด์ได้ขอมาเยี่ยมท่าน ซึ่งท่านก็ให้อนุญาตในท่าเดิมที่
ท่านอยู่

จนเมื่อท่านอุษมานขอมาคุยด้วย ท่านนบิได้เปลี่ยนท่านั่ง และจัดชาย
ผ้าของท่านให้เรียบร้อย

เหตุการณ์หมดกลับไปแล้ว ท่านหญิงอาอิชะฮ์จึงถามท่านนบิว่า

“ทำไมจึงมีพิธีรีตองกับท่านอุษมาน มากกว่ากับท่านอุบัยด์ (พ่อตา)
หรือ ท่านอุบัยด์?”

ท่านนบิตอบว่า “เธอจะไม่ให้ฉันอาย (ใส่สวม) ต่อคนที่แม้แต่

มลาอิกะฮ์ ยังอายเขาดรหั้นหรือ?”

บันทึกโดยอิหม่ามมุสลิม

เตชโหมตรัม เวลาที่เราเจอคนที่อึดมากๆ ที่เราชอบมัน แต่เห็น
ถ้ามาใกล้ เราก็กลัวๆ กลัวจนแล้ว ยังหากรากำลังอยู่ในสภาพที่
ไม่ไหว เราต้องทำอะไรให้เขาได้เห็น?

คือ ท่านอุรุมมาน ผู้ที่ท่านนบี ซุ ท่านหญิงรุกอยะฮะฮฺ ลูกสาวของท่านให้//แต่งงานด้วย ซึ่งต่อมา//มีอนาคตได้สืบชีวิตไป ท่านก็ได้บอกท่านหญิงอุมมุฏลุซุม ลูกสาวอีกคนหนึ่งให้ //และมีอัลลอฮฺทอดอบิให้นางสืบชีวิตไปอีกตน ท่านนบีได้กล่าวว่า

“หากฉันมีลูกสาวอีกคน [ที่ยังไม่ได้แต่งงาน] ฉันจะบวชให้”

แน่นอนว่าท่านอุรุมมาน คือตนที่ //ถูกนบีมุฮัมมัดทำให้ท่านโศกโศกออกมา ที่ทำให้ท่านนบีมุฮัมมัดเป็นบิดา ที่ทำให้ท่านนบีมุฮัมมัดแต่งงานด้วย //และมี//มีผลมาลิกะฮฺซึ่งต้องแต่งงานด้วย ???

มันคือถูกนบีมุฮัมมัด//ของตนที่ทำให้ตนถึงหยาบรัก //และให้เกียรติ เช่นเดียวกับที่ว่า มันคือถูกนบีมุฮัมมัด//ดูอย่างที่ว่ากันไม่ให้เราทำตอความชั่วร้าย !!!

ความละเอียด

จากท่านอัลลอฮฺ ในบันทึกของอิมามอัลติริซีย์ ท่านนบีมุฮัมมัดว่า

“พวกท่านจงอย่าขี้ขลาดอย่างแท้จริง”

เรา [ศอฮาบะฮฺ] กล่าวว่า “มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺ พวก

เราอย่าขี้ขลาดอยู่แล้ว”

ท่านนบีมุฮัมมัดว่า “ไม่ใช่แค่ฉัน ความละเอียดของอัลลอฮฺที่แท้จริง คือการที่พวกท่านระวังตัวของพวกท่านในการใช้ความคิด ระวังทั้งจากสิ่งที่จะใส่เข้าไป คือการกระตุ้นคิดถึงความตายและบททดสอบต่างๆ ผู้ใดที่ต้องการไล่หน้าเขาจะละทิ้งสิ่งสวยงามในโลกนี้ ใครที่ทำได้ตาม

ที่ว่ามา เขาอย่าขี้ขลาดอย่างแท้จริงแล้ว”

สิ่งที่ต้องทบทวนทวนละอาย

ท่านผู้อ่านที่รักครับ แต่ละทวนลักษณะของมนุษยสัมพันธ์ ทวนลักษณะอันมาพร้อมด้วย

หมายความว่า เมื่อตอนที่ตนใดมี ทวนละอาย เขาก็จะมี
ทวนลักษณะอีกหลายอย่างตามมาด้วย (ผมเรียกว่า ทวนลักษณะลูกโซ่)
ในนั้นมี 3 อย่างที่อัลลอฮ์รักมากที่สุด นั่นคือ

การขออภัยโทษเป็นประจำ ทวนนอนน้อยต่อมัจน และการมีมารยาทที่ดี

เพราะมีทวนละอายไม่กี่อย่าง แต่สิ่งแรกที่จะขออภัยโทษ
ขออภัยเป็นประจำ เพราะเรารู้สึกผิดต่อพระองค์ ทั้งจากสิ่งที่เรา
พลาดพลั้งไป หรือ สิ่งที่เราตั้งใจทำไป

เพื่อให้เราทำอะไรออกมาได้ทำอะไรดีไปหรือไม่ แต่สิ่งแรกที่จะ
ขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์บ่อยๆ บ่อยๆ เพราะมันแต่ละทวนที่อัลลอฮ์รักของ
ว่าไม่เอาผิดแน่นอน “อัลละฮ์” อย่างท่านนบีมุฮัมมัด (ขออัลลอฮ์
ให้อภัย และทวนละอายแก่ท่าน) ยังขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์ทุกวัน วัน
ละไม่ต่ำกว่า **70 ครั้ง** (ดูในบันทึกของอิมามอัลบุคอรียะห์)

และท่านผู้อ่านที่รัก รู้ไหมครับ ข้อดีของการขออภัยโทษบ่อยๆ
ไม่ใช่แค่ที่ว่า **บาป** ของเราจะหายไปน่ะครับ แต่ละทวนละอายจะทำให้ทวน
ต่อๆมาที่เราเป็นพิษอีกมากมายลดน้อยลง

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا * يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ
مِدْرَارًا * وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ
وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا

ผม [นบีซุฮร] ได้พูด [กับพวกเขา] ว่า พวกท่านจงขออภัยโทษต่อพระ
ผู้อภิบาลของพวกท่านเถิด แน่แน่นอนพระองค์เปี่ยมผู้ที่ส่งดาวให้ด้วย *
พระองค์จะส่งน้ำฝนให้กับพวกท่านอย่างมากมายและต่อเนื่อง *
และพระองค์จะเพิ่มพูนทรัพย์สินและลูกหลานให้พวกท่าน อีกทั้ง
จะเปิดสวนไร่นาต่างๆ รวมทั้งธารน้ำที่ไหลดลไหลผ่านพวกท่าน

ซูเราะฮ์: 10-12

อัลฮัมดุลิลลาฮฺ (มอลการสรรเสริญ/บิณของอัลลอฮฺ)

การขออภัยโทษต่ออัลลอฮฺ /บิณ/จะช่วยเหลือ/เพิ่มพูนชีวิต

(มีຈຈັບຈັງຈັງ) ที่ให้ให้/กลุ่มดลิม

ที่สาธิต /มี/ได้ให้ //แล้วอย่าลืมขอบคุณอัลลอฮฺด้วยนะจ๊ะ

وَإِذْ تَأْتِيَنَّكُمْ لَنَا شُكْرُكُمْ لَا زَيْدٌ لَكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي
لَشَدِيدٌ

เมื่อครั้งทีพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าได้ประกาศว่า หากพวกเจ้า
ขอขอบคุณ ข้าจะเพิ่มพูนให้แก่พวกเจ้า และหากพวกเจ้าปฏิเสธ
แน่แน่นอนการลงโทษของข้านั้นรุนแรงยิ่ง

อิบรอฮีม : 7

กรณีพิพาทที่ 5 สิ่งที่มาพร้อมการบอกรักโทษ

๕) หน้าที่ของพระสงฆ์และสามเณร คือ ทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา รักษาขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้เป็นที่ประจักษ์แก่ชนทุกชนชั้น

นางนางหนึ่งเล่าว่า “สามีฉันเสียชีวิตไป เมื่อฉันอายุได้ 30 ปี
 พร้อมาถึงลูกโตให้ฉันดูแล 5 คน

ในช่วงเวลานั้น ฉันรู้สึกมีอารมณ์ ฉันร้องไห้ตลอดเวลา ฉัน
หมดหวัง เด็ดๆ ข้างเล็กละๆ และราชาได้ของฉันไปเพียงพอที่จะเลี้ยงดู
พวกเขาได้ // ฉันทรมานกับชีวิตที่ไต่จากพ่อมาบ้าง

วันหนึ่งฉันเปิดวิทยุเพื่อฟังอัลกุรอาน ฉันได้ยินผู้เฒ่าคนหนึ่ง กำลังพูดออกมาจากจอว่า : ภาวนาทุกขอของอัลลอฮ์กล่าวว่า ฉันผู้ใดขออัลญะฮันมฺต่ออัลลอฮ์เป็นปละระจำ พระองค์จะให้ทางออกแก่เขาจากทุกความเศร้าระทม จะให้เขาผ่านพ้นจากทุกความคับแค้น และจะให้ไปจัจญ์ โดยที่เขาคาดไม่ถึง” (หมายเหตุ อะดิรนีดอฮ์ฟ ๗๗ ความหมายที่ชัดเจน)

นับจากนั้นเป็นต้นมา ฉันเริ่มขออภิเษกกับพ่อฉันและแม่ของฉัน
พร้อมๆ กัน ทำตาม จนผ่านไปได้อีกหนึ่งปี มีการรณรงค์ในบางของ
เรา และเราได้รับตำแหน่งนางสาว หลังจากนั้นก็ถูกขานตอนแรก
ของฉันได้ทุนจากเมืองของเรา และยังคงจำอัลกุรอานได้อย่างแม่นยำ เริ่ม
มีคนให้ค่าตอบแทนแล้วนะ นั่นคือ คุณยาย มากขึ้น บ้านเราเริ่มมีแค่สิ่งที่ดี
งามจริงๆ

ยังไม่กว่านั้นอัลลอฮ์ได้ให้ลูกๆ ของฉัน มันส์กับท้อจิน

ทรัพย์สินและความทุกข์ใจของเราขึ้นอยู่กับอะไร? แล้วเราจะทำอะไร?

(قصص واقعية فيها مواعظ وعبر) facebook.com/777

จากท่านอัมมกอลลขะมันมัทธัฏฐ์ ในบันทึกของอิมามมุสลิม
ท่านมีกล่าวไว้ว่า

ผู้ที่ใจของเขามี “ความลำพองใจ” [เย่อหยิ่ง] แม้เพียงซุลลี จะไม่ได้เข้า
สวรรค์

ชายคนหนึ่งจึงถามท่านเขาว่า “คนทั่วไปย่อมอยากใส่เสื้อผ้าที่ดี
รองเท่าที่ดี?” [ปกติแล้วการใส่ของสวยงามนำมาซึ่งความลำพองใจ]

ท่านเขาตอบว่า “แต่จริงอัลลอฮ์นั้นงดงาม และพระองค์รู้ดีความ
สวยงาม ความลำพองใจ นั้น คือการเย่อหยิ่งจะไม่ยอมรับสัจธรรม
และดูถูกผู้อื่น ต่างหาก”

เทศน์ไหมดรัม?

ดังนั้น หากจะทรงจดตามระดับ “ตามละอาบ” ของเรา
นอกจากจะพูดว่า เรา **อัมมาน** แต่ไหนกับการทำตามซัดแล้ว (ขอรับ
หากแรงเกินไป) เราจึงสามารถทรงจดตามดู “ทุกลักษณะทั้ง 3” ที่ว่าไป
แล้ว ประกอบการตัดสินใจ ไฉ่อัมดรัม

อัมมกอลลขะมันมัทธัฏฐ์
(อัมมกอลลขะมันมัทธัฏฐ์ที่สุต)

อันตรายที่เกิดจากความเพชฌัญชา

รู้ไหมครับ ว่า ความเพชฌัญชา มีอันตรายอย่างไรบ้าง?

ความเพชฌัญชา นั้น มี อันตรายอยู่หลายด้าน หนึ่งในนั้น คือ การเพชฌัญชาในการทำความชั่ว โดยเฉพาจะบังเกิดความชั่วที่ทำได้ เฉพาะไป เพราะความชั่วรูปแบบนี้ ความละอายมักอยู่ได้ไม่นาน และมักจะกลายเป็น ข้ออ้างที่ทำให้เรารู้สึกดี ว่าฉันยังอายอยู่?

ก่อนที่จะเพชฌัญชา ความละอายจะคอยเตือนสติ คอยทำให้ รู้สึกผิด แต่เมื่อมีการทำความชั่วครั้งแรก ก็มักจะชินชามากๆ ไป และเมื่อครั้ง เราจะเริ่ม เพชฌัญชา

เมื่อ เพชฌัญชา ก็เริ่ม ไม่อาย เริ่มกล้าที่จะทำ “สิ่ง เลวร้ายที่หนักกว่าเดิม” เพราะความชั่วร้ายจะถึงพรตพดกที่เลวร้าย กว่ามาตาม (สมเียกว่า ทรนแห่งความชั่วร้าย) จนเมื่อถึงจุด หนึ่ง ความละอายจะหายไป และนั่นคือ เกราะสุดท้ายที่จะป้องกัน ไม่ให้เราทำความชั่ว

เกราะสุดท้ายที่จะกั้นเราจาก ความชั่วร้ายของอัลลอฮ์

จาก การลงโทษในโลกอาخرة

จาก การลงโทษในหลุมฝังศพ

จาก การลงโทษใน ไฟนรก

เกราะสุดท้ายของเรา ความละอาย

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ

จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันละหมาดของฉัน การสืบทอดะฮ์ ของฉัน การมีชีวิตของฉัน และการตายของฉัน มีเพื่ออัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลแห่งโลกทั้งปวง * ไม่มีภาคใดส่วนใดร่วมกับพระองค์ และเช่นนี้ที่ฉันถูกสั่งใช้ และฉันคือคนแรกในหมู่ผู้ยอมจำนน

อัลฮันอาหม : 162-163

มนุษย์เรารผลิตเพลิทริกัป ระบบการจิพ (การย่อยอาหาร) ซึ่งเป็ระบบที่จัดการกับอาหารเพื่อส่งพลังงานไปให้ส่วนต่างๆ ให้ร่างกายทำงานได้ และยังให้ซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอด้วย

เช่นเดียวกับที่มุสลิมผลิตเพลิทริก และได้พลังงาน หรือซ่อมแซม คุณลักษณะที่มีปัญหา ด้วยการรำลึก และขอต่ออัลลอฮ์ ตลอดเวลา เมื่อมุสลิมเรำรำลึกถึงอัลลอฮ์ ก็เหมือนร่างกายที่ได้พลังงานที่ดี

ความถือถือ หนึ่งในอารมณ์ที่ซับซ้อนของมนุษย์

ใจเรา

เราไม่สามารถสั่ง ใจเรา ให้ “ถือถือ” ได้
 ไม่สามารถห้าม ใจเรา ไม่ให้ “ถือถือ” ได้
 อีกทั้งยังไม่สามารถหลอก ใจเรา ได้ว่า “ฉันกำลังถือถือ” ได้เลย!!

“ความรัก” “ความผูกพัน” รวมถึง “ความกลัว”
 ล้วนเป็นพฤติกรรมของความ “ถือถือ” ตามธรรมชาติ

หนึ่งในเรื่องที่มีผลต่อคนในใจได้รับการปลูกฝังกันมาตั้งแต่เกิด

เรา **ต้อง** รัก ฉลาดอย่างมากที่สุด รักมากกว่าใคร

เรา **ต้อง** กลัว ฉลาดอย่างมากที่สุด กลัวมากกว่าใคร

และ เรา **ต้อง** ถือถือ พระองค์มากที่สุด ถือถือมากกว่าใคร

... เห็นด้วยไหมครับ?

และ ใจที่รัก ผิดอะไรไหม อีกอย่าง

ที่กล่าวมาทั้งหมด “ในความเป็นจริง”

เราอาจกำลังหลอกตัวเองอยู่ก็ได้!?

มีเสียงตอบมาว่า อัลลลอฮ์ กับ แพน เทียบกันไม่ได้!!

ผมจึงตอบไปว่า แล้วอย่างไร้จะมีผลกับจิตใจมากกว่า? สิ่งที่เราบอกว่ารักมากกว่า (อัลลลอฮ์) หรือสิ่งที่เราไม่ชอบรับว่ารักมากกว่า? (ทนฮั่น)

เทศมณฑลตามฤดูกาลเจ้าพระยาองค์ มากกว่าที่ได้อยู่กับคนที่เราชอบไหม?

ทรีบ์ ยังผสมผสานมากเท่าไรในห้วงกวีร์มจีบกันมากขึ้น...
อย่างไร้ก็แปลว่าเราตั้งใจติดกันนะทรีบ์

ด้วยตามการทรีบ์ บางทีอาจติดถึงอัลลลอฮ์บ้างด้วย...
บ้างก็ไม่ว่าง บ้างก็แต่เวลา... (ผมเองก็ไม่ได้วิพากษ์วิจารณ์...)

๗๖๐๐ ภายหลังจากที่... ๗๖๐๐ อัลลลอฮ์กับ...
บางที ๗๖๐๐ อัลลลอฮ์ น้อยกว่า จังจก ที่เขา ๗๖๐๐
บางที ๗๖๐๐ อัลลลอฮ์ น้อยกว่า ๗๖๐ ที่เขา ๗๖๐๐

รักอัลลลอฮ์จริง หรือ หลอกตัวเอง? เอาให้ชัด

ทำให้ผมติดถึงหลาย ๆ คำถาม ที่ผมถามมาบ่อย ๆ

อาจารย์ ทำไมละหมาดผมไม่มีผลอะไร? ติดถึงอัลลลอฮ์ไม่ได้เลย

อาจารย์ ทำไมอ่านอัลกุรอานแล้ว ใจลอย?

... ใจอัลลลอฮ์ โปรดเมตตาพวงเราด้วย ...

ใจที่ รำลึก ถึงถึง อัลลอฮ์

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ
الْقُلُوبُ *

บรรดาผู้ศรัทธาที่หัวใจของพวกเขาสงบด้วยถ้อยคำรำลึกถึงอัลลอฮ์ พึง
รู้ไว้ ด้วยถ้อยคำรำลึกถึงอัลลอฮ์เท่านั้นที่ทำให้จิตใจสงบ

อัลอะฮะด : 28

สำหรับมุสลิมที่อยากใจ สงบ เรามีเพียงทาง/สื่อ/อัลฮะด **ที่**
รำลึกถึงอัลลอฮ์ ไม่ว่าจะในรูปแบบใด **อัลฮะดคือการละหมาด** ก็มากที่สุด
อ่านอัลกุรอาน อ่านซิกิร์ลลอฮ์ (ถ้อยคำรำลึก) หรือ อุอาฮ (การขอ)
ทั้งหมด **ที่** การรำลึกถึงอัลลอฮ์ ไม่ยากจนเกินไป?

رَجُلٌ لَا تَلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ
الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ
وَالْأَبْصَارُ

บรรดาชายที่ ธุรกิจ และ การค้าขาย ไม่ทำให้พวกเขาละทิ้งจาก
การรำลึกถึงอัลลอฮ์ จากการละหมาด จากการบิฮาค พวกเขากลัว
วันที่หัวใจ และสายตา จะตีตลบตะแลง [วันกิยามะฮ์]

อันญะฮ : 37

สำหรับพวกเรา โดย/เพราะเหตุนี้ จะไม่มีสิ่งใดทำให้เราลืม
อัลลอฮ์ เราจะไม่ละทิ้งการรำลึกถึงอัลลอฮ์ โดย/เพราะการละหมาด
และการบริจาค **เด็ดขาด** เพราะพวกเรารู้จัก **และ** กลัว พระเอก ??

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

อัลลอฮ์ได้ประทานคำกล่าวที่ดีที่สุดในมาเป็นคัมภีร์ที่คล้องจองกัน
อย่างไพเราะ [สวดบารามในตำแหน่งภาษาเขมรอันงดงามทุกอายะฮ์ และไม่มีเรื่อง
ใดที่คำในตัวเอง] ซึ่งจะทำให้ผิวของผู้ที่เฝ้าสวดถ้อยคำของพระองค์อย่าง
นอบน้อมต้องลุกชัน หลังจากนั้นก็ผิวหนังและหัวใจของนอบน้อมจะ
อ่อนโยนลงด้วยประการสำคัญถึงอัลลอฮ์ นั่นคือการชี้แนะของอัลลอฮ์ที่
พระองค์จะชี้แนะผู้ที่พระองค์ประสงค์ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ให้เขาหลง เขา
จะไม่มีผู้ชี้แนะใดได้อีก

อิซรฺฮุส : 23

การรำลึกถึงอัลลอฮ์ โดยเฉพาะการอ่านอัลกุรอานอย่างมีสติ
และเฝ้าตรงต่อความหมายตามใจไปดั่งนั้น จะทำให้ผู้เฝ้าตรงต่อ
กัลล่ออัลลอฮ์มากขึ้น และยิ่งทำให้ใจอ่อนโยนมากขึ้น ดูภาพมากขึ้น

มันไม่ใช่ความสงบที่ฉาบฉวย เหมือนการ “ร้องรำทำเพลง”
// มันคือ ๓ ความสงบ ที่ลึกซึ้งไปถึง จิตวิญญาณ

ถ้าถามดูอย่างง่ายตามกลุ่มนักฝึกหัด “เราหมดเงิน และเวลา
เป็นมีๆ ก็กับการรับชมภาพต่างๆ ชาติได้ // แล้วทำไมของอัลลอฮ์ถึงรัก ที่เรา
คิดถึง บางตอนแต่อ่านก็ไม่เป็น เรารักอัลลอฮ์ แล้ววิธีไหนหมดรับ?

ใจที่หลงลืมอัลลอฮ์

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي
الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ
أَنْتُمْ مُنْتَهُوْنَ

แน่นอนชั่วชื่อนี้จำเป็นต้องมาลงโทษให้เกิดความป่ห็นศัตรูและความ
เกลียดชังระหว่างพวกเจ้าในสุราและการเล่น และมันจะห้ามพวก
เจ้าออกจากศาสนาลึกลงถึงอัลลอฮ์ และศาสนละหมาด แล้วพวกเจ้าหยุด
[จากสิ่งต้องห้าม] แล้วหรือยัง? [อัลมาอิดะฮ์ : 91]

การพนัน และยา/สุรา (สุรา) ล้วนเป็นสิ่งที่ชั่วชื่อน
พหุภาษาทำให้เรา/สุรา (สุรา) เพราะสิ่งเหล่านั้นทำให้จิตใจเกิดอาการกลืน
ซึ่งระแวงกัน อีกทั้งยังทำให้เราไม่ออกจากละหมาด และหลงลืมการ
รำลึกถึงพระองค์ และนั่นคือ **หาชนที่หลงลืม**

وَإِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذَكَرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

และเมื่อ [ชื่อของ] อัลลอฮ์ถูกกล่าวถึงองค์เดียว จิตใจของบรรดาผู้
ไม่ศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮ์ก็จะร่าเริงเบิกบาน แต่เมื่อชื่อของพระเจ้าอื่นจาก
พระองค์ถูกกล่าว เมื่อآنั้นพวกเขาจะชื่นชอบ ยินดี [อิซซุรเราะฮ์ : 55]

สนใจต่อพระรัตนโกสินทร์?

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِ فَوَيْلٌ
لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُم مَّن ذَكَرَ اللَّهُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

ผู้ที่อัลลอฮ์เปิดใจให้เขายอมรับอิสลาม โดยที่เขาอยู่บนแสงสว่างจาก
พระผู้อภิบาลของเขา ซึ่งความพยายามทั้งหลายจะมีแก่ผู้ที่หัวใจของ
พวกเขาพยายามจะต่างเดิมที่จะรำลึกถึงอัลลอฮ์ พวกเขานั่นอยู่ใน
ความหลงผิดอันชัดแจ้ง

อิซฮาก : 22

ทำไมถึงหลงผิด? เพราะ “สิ่งที่งามทั้ง 6” ที่จะทำให้เราละ
ละทิ้งกิเลส (โลกนี้) แทนที่จะรำลึกถึงอัลลอฮ์ ทำให้เราหลงลืม
“ความเป็นมุสลิม” (ประเด็นนี้ ราชอาณาจักรอัลเลม 2 ”รับมิดต่อของ”
นะธรรม อันหาอัลลอฮ์ - หากอัลลอฮ์ประสงค์)

زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ
الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ
وَالْحَرْثِ ذَٰلِكَ مَتَاعُ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ

มนุษย์นั้นถูกทำให้หลงใหลต่อแรงปรารถนาในอิสติส ลูชาบ
ทศวรรษอันมาศจากทางคำและแสงเงา นวัตกรรม สดุดี หรืออสม
ใส่นา นั้นเป็นเพียงเสียงจ้องครวญของชีวิตในโลกนี้เท่านั้น และ
อัลลอฮ์นั้น ณ ที่พระองค์ คือที่กลับไปที่ดีงาม [อาลิอิมรอน : 14]

อัลลอฮ์จะเป็นที่รักเรามาก !?

ในวันถึงของอิมามอันนุทอริ//ละอิมามมุสลิมจากท่านอุมมุลอุรเราะฮ์

ทำเช่นนี้คิดว่า ถ้าฉันปล่อยให้ตัวเอง
ฉันจะเป็นไปตามที่ปากของฉันคิดถึง และฉันจะอยู่กับเขาเมื่อเขา
คิดถึงฉัน

หากเขาคิดถึงฉัน “ในใจ” ฉันจะคิดถึงเขา ในใจ
หากเขาจำลึกลงไปอีก “ผู้ชม” ฉันจะจำลึกลงไปอีกผู้ชมที่ ดีกว่า

หากเขาเข้ามาใกล้ฉัน “1 คืบ” ฉันจะเข้าไปหาเขา 1 ศอก

หากเขาเข้ามาหาฉัน “1 ศอก” ฉันจะเข้าไปหาเขา 1 วา

หากเขา “เดิน” มาหาฉัน ฉันจะ เดินเร็ว ไปหาเขา

อภิกขัมภิตะมคฺชสฺส อภิกขัมภิตะมคฺชสฺส อภิกขัมภิตะมคฺชสฺส?
วิชัยนันทิโกตฺถกัมภีระมคฺชสฺส อภิกขัมภิตะมคฺชสฺส

Trick การรำลึกง่ายๆๆ จิตมาก จิตใจ มุสลิมมีอาชีพ

سُبْحَانَ اللَّهِ

ทำอ่าน : ซุบฮานิ้ลลอฮฺ

ทวามหมาย : มหานิรุทธวิธี/ละสลอน หรือ ขอให้อะละสลอน

ทิว : เวลาทักใจ ประทับใจ หรือเวลาที่มีการพูดถึง/จำขึ้นจากพระองค์

الْحَمْدُ لِلَّهِ

ทำอ่าน : อัลฮัมดุลิลลาฮฺ

ทวามหมาย : มอการสรรเสริญทั้งหลาเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ

ทิว : เวลาชากขอบทอนอัลลอฮฺ เวลาเกรงใจของอีย

اللَّهُ أَكْبَرُ

ทำอ่าน : อัลลอฮฺ อักบร

ทวามหมาย : อัลลอฮฺผู้ยิ่งใหญ่ที่สุด

ทิว : เวลาทักใจ เวลาปลุกใจ เวลารับรู้ทวามยิ่งใหญ่ของพระองค์

مَا شَاءَ اللَّهُ

ทำอ่าน : มาชา อัลลอฮฺ

ทวามหมาย : มันคือทวามประสงค์ของอัลลอฮฺ

ทิว : เวลาเมื่อ “การชม” เวลาแน่นอนว่าจะหญิง เวลาเห็นผลงานของอัลลอฮฺ

إِنْ شَاءَ اللَّهُ

ทำนอง: อินชาอัลลอฮฺ

ทอฆมาฆ: หากอัลลอฮฺประสงค์

ทีกิซ: เมื่อมีการพูดว่า จะทำสิ่งใด หรือหวังสิ่งใด ในอนาคต

نَعُوذُ بِاللَّهِ

ทำนอง: นะอูดุบิลลาฮฺ

ทอฆมาฆ: ขออัลลอฮฺคุ้มครองเราด้วย

ทีกิซ: เวลา เห็น ได้ยิน หรือ พูด เรื่องไม่ดีที่ไม่อยากให้เกิดกับเรา

وَاللَّهُ أَعْلَمُ

ทำนอง: อัลลอฮฺ อะอฺลัม

ทอฆมาฆ: //ละอัลลอฮฺที่ผู้รู้ที่รู้ดี

ทีกิซ: เวลาพูดถึงข้อเสียที่ไม่ว่าเราจะชั่ว หรือ ไม่ชั่ว ก็ตาม

إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ...

ทำนอง: อินนาลิลลาฮฺ อะอินนาอิลัยฮิ รอจิอุน

ทอฆมาฆ: เราเป็นของอัลลอฮฺ //ละเราต้องกลับไปหาพระองค์

ทีกิซ: เมื่อเกิดการสูญเสีย สูญหาย (ทั้งทีหาย ชาติ/เสีย เป็นต้น)

ที่ว่ามาคือส่วนหนึ่งของทำ และรูป//บททีกิซ การใช้งานจริงๆ
หลากหลายกว่านี้ครับ

لَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ * صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ

ขอพระองค์นำทางฉันสู่หนทางที่เที่ยงตรง หนทางของบรรดาผู้

พระองค์โปรดปรานพวกเขา...

อัลฟาตีฮะฮ์ : 6-7

ร่างกายได้ประโยชน์สูงสุดจาก
กล้ามเนื้อแต่ละมัดเพราะการที่
กล้ามเนื้อเหล่านั้นทำงานซ้ำๆ ของตัว
อย่างดีและสัมพันธ์กันอย่างดี

เราจะขยับหรือเคลื่อนไหวได้โดยไม่มีเสียง
การเปื้อนกล้ามเนื้อ เรายังจำต้องขยับ
รวมกัน และต้องขยับร่วมกับคนอื่น
เพราะคนอื่นจะดึงหรือผลัก และส่งเสริม
กันแต่ละเรื่องที่ดี เมื่อไหร่เราจะเปื้อน
กล้ามเนื้อของร่างกาย และเราก็จะสนุก
กับเรา

๓๖/เกินมาบ้าง/ดิฉันชอบมาที่นี่มาก //๓๗/มีอะไรมาที่นี่

“มา”

มุสลิมที่อพยพมาที่นี่ โอภาสที่จะถูกขับไล่ออกจากบ้าน
ในเรือนทาสที่อยู่ในสภาพ//๓๘/ฉันก็ไม่ได้มาที่นี่ ชอบมาที่นี่
/ดิฉันคงที่จะ/ดิฉันทน /เพราะสภาพ//๓๙/ฉันก็ ทำไม

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ
قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ
وَأَسْعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ
مَصِيرًا*

แน่นอนบรรดาผู้ที่ถูกตีสอนตัวเอง [ผู้ที่ปล่อยให้ตัวเองอยู่ในสังคมที่
ทำให้ตนตกต่ำ] เมื่อมลาอิกะฮ์มาเก็บวิญญาณของพวกเขา จะถามว่า
“พวกเจ้าเป็นอะไรกัน?” [ทำไมปล่อยให้ตัวเองอยู่ในที่เช่นนี้?]
พวกเขาจะพูดว่า “พวกเรามาเป็นกลุ่มชนที่อ่อนแอในที่ที่เราอยู่”
มลาอิกะฮ์กล่าวว่า “ไม่ใช่ว่าแผ่นดินของอัลลอฮ์นั้นกว้างใหญ่หรือ
ทำไมไม่ไปอยู่ที่อื่น?”

ที่นำหน้าของชนเหล่านี้คือไฟนรก ช่างเป็นขั้นปลายที่เลวร้ายยิ่ง ❀

อันวินาอ ๑๗

สมเด็จพระจอมเกล้าฯ ทรงมีพระราชดำริว่า “สิ่งใดก็ตาม” ที่มี
๙๑ อามาร ธรรมะ การงาน บุญ

สมเด็จพระจอมเกล้าฯ ทรงมีพระราชดำริว่า “สิ่งใดก็ตาม” ที่มี
๙๒ อามาร ธรรมะ การงาน บุญ

การให้ทานตามกำลังความสามารถ ...

สมเด็จพระจอมเกล้าฯ ทรงมีพระราชดำริว่า “สิ่งใดก็ตาม” ที่มี
๙๓ อามาร ธรรมะ การงาน บุญ

لَا الْمُسْتَغْفِرِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ
يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا * فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ
يَغْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا *

“ฉันแต่ขออภัยจากผู้ใดก็ตามที่อภัยฉัน ไม่ว่าจะผู้ชาย ผู้หญิง หรือเด็ก ผู้ที่ไม่
สามารถหาทางออก คิดทั้งยังไม่ได้รู้บาปฉัน ฉันจะอภัยด้วย ❀
ขอพระเจ้าที่อภัยฉันจะอภัยฉัน และอภัยฉันนั้นคือผู้ให้อภัย
ผู้ขออภัยคนโทษ ❀”

อินทรี ๙๘-๙๙

“การงาน” หรือ “การงาน” ของผู้ใดก็ตาม

เรื่องเล่าที่ 15 เพราะอยากเปลี่ยนแปลง

ข้า้ ร้องขอใบนี้ ไม่ได้มีเจตนาส่งเสริมห้ทำร้ายคนอื่น เพราะ
 คิดถามหาการทำให้ผู้บริสุทธิ์**เดือดร้อน** แต่ต้องการ**เสียใจ**ผู้ว่า
 องค์กรที่**ผู้ทำ**มชชฯ **และ** เรา**มี**โอกาส**ตาม**ขอ**ทราบ**สิ่งนี้**ใจ**

ในบันทึกของอิมามมุสลิม ท่านนบีเล่าให้สาวาอะฮ์ฟังว่า

ในกลุ่มปนิอิสสรอิล (ลูกหลานนบิยะรอฎิ) มีชายคนหนึ่งซึ่งสาธตนาแล้ว 99 คน ต่อมาเขาปฐาสดนาจะกลับตัวเขาจึงออกตามหาคนที่มีความรู้มากที่สุด (เพื่อปฐิศึกษา)

มีคนแนะนำให้เขาไปหาบาทหลวง เพื่อเขาเจอบาทหลวงและเล่าเรื่อง

ให้ฟัง เขาได้ถามบาทหลวงว่า “อย่างฉันนี้จะกลับตัวได้ไหม?”

เมื่อบาทหลวงได้ฟังเรื่องราวของเขาก็ตอบว่า “สำหรับคนอย่างเจ้ามัน
เป็นไปได้ไม่ได้แล้ว”

เมื่อซาบคนนั้นได้ฟังก็โกรธจัด และพลั้งมือสั่งหาบาทหลวงคนนั้น

(ครบ 100 พฤศจิกายน)

เมื่อเขาดลบันดาลมีสติ เขาเสียใจในสิ่งที่ทำมาด เขาจึงออกตามหาคนที่มิ

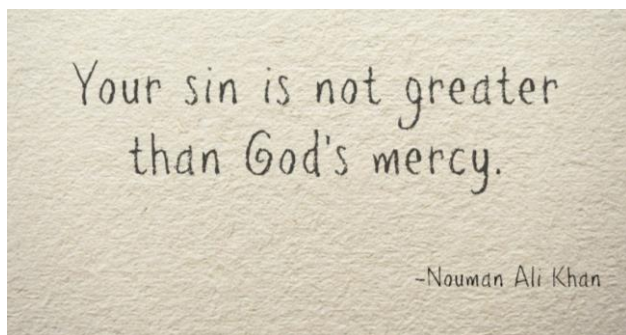
ความรู้ในเมืองอุดรฯ

គឺនឹងដឹកនាំនាំទៅឲ្យយើង “ផ្លូវ”

เมื่อเขาเจอผู้รู้ เขาได้ถามคำถามเดิม แต่

ผู้รู้ตอบว่า “จะขโมยอะไรจากคนจากนาชาลมันจะดีนะ แต่คนเงาเดินทาง
ไปยังอีกเมืองที่เขาสาปไว้ตลอด จะไปร่วมกับพวกเขา และอย่าได้
กล้ามาที่นี่อีก เพราะเมืองนี้เป็นเมืองที่เลวร้าย”

ชายคนนั้นจึงออกเดินทางไป และเสียชีวิตในระหว่างทาง
เมื่อเขาเสียชีวิต มีมลาอิกะฮ์ 2 กลุ่ม มาเก็บวิญญาณของเขา
กลุ่มที่มาเพื่อเก็บวิญญาณคนชั่ว กับ กลุ่มที่มาเพื่อเก็บวิญญาณคนดี
ทั้งสองกลุ่มต่างอ้างสิทธิในการเก็บวิญญาณของชายคนนั้น
ฝ่ายที่ทำหน้าที่เก็บวิญญาณคนชั่วก็กล่าวว่า “เขายังไม่ได้ทำดีอะไร
เลย เขายังเป็นคนที่ชั่วอยู่”
ในขณะที่ฝ่ายที่เก็บวิญญาณคนดีกล่าวว่า “แต่เขากลับตัวแล้ว”
อัลลอฮ์จึงให้มลาอิกะฮ์อีกท่านจำแลงมาในร่างมนุษย์เพื่อมาตัดสิน
โดยกล่าวว่าทั้งสองกลุ่มว่า “พวกท่านจงวัดระยะทางดู ว่าศพ
ของชายคนนี้อยู่ใกล้เมืองไหนมากกว่ากัน ระหว่างเมืองที่เขา
จากมา กับ เมืองที่เขากำลังจะไป”
ผลปรากฏว่า ศพเขาอยู่ใกล้เมืองที่เขากำลังจะไปมากกว่า
วิญญาณของเขาจึงถูกเก็บโดยมลาอิกะฮ์แห่งความเมตตา

ท่านผู้อ่านที่รัก หากขึ้นดูงูของใจมุสลิมคือ
“ใจที่สงบ” สิ่งที่ยังจำกันนั้นก็คือ “ใจที่ตีบตัน”

นี่คือสาเหตุที่ทำให้ชีวิตของบางคนสร้างทวามโกรธ
เกลียดระหว่งตนอีกที่ดูๆ เพราะมีตัวตนอีกเกลียดกัน พอเขา
จะ//หาก//หากกัน ละหมาดร่วมกันก็ไม่ได้ //ละ//มีนั้นทุกตนที่//ใจ//ของ
อาจพบทวาม “หาย”

ทวามโกรธเกลียด//ผล//มาตัวเอง //ผล//มาตนที่//ใจ//ใจ
//และทำให้ใจของเราห่างไกลคำว่า “สงบ”

ท่านนบีได้กล่าวว่า “พวกท่านอย่าได้นำเรื่องของผู้อื่นมาเล่าให้ฉันฟัง
เพราะฉันอยากไปพบเจอผู้คนด้วยใจที่ปลอดโปร่ง”

บันทึกโดยอิมามอะฮ์มัด อัตติรมิซียฺ

อะดิษบทุญญียฺสาบรารากัตอัลฮิฟ [ฮุซัยน] แต่ด้วยบท [ความหมาย]

นักวิชาการหลายท่าน เช่น อิมามอันนะวะวี ให้การยอมรับ

ไม่ได้ห้ามไม่ให้พูดคุยถึงตนฮันนาละ และไม่ได้ห้ามไม่ให้พูดคุยถึงตนฮันนาละ
ไม่มีขอบเขต อัลลามฮอนนีให้รายละเอียดกลาง

ท่านนบีได้กล่าวว่า อัลลอฮ์พอใจที่ท่าน 3 เรื่อง การที่ท่าน
กล่าวในวาระองค์เพียงผู้เดียวไม่มีภาคต่อวาระองค์ การที่ท่านกล่าวปิด
สาบหรือของอัลลอฮ์อย่างพร้อมกันไม่แตกแยกกัน และการที่ท่าน
ท่านช่วยกันเตือนผู้นำของท่าน [บันทึกโดยมุสลิม]

وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ
إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ
عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَخِّ نَفْسِهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

และบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในเมือง [ชาวอันศอร] พวกเขาศรัทธาศาสดัน
ก่อนการอพยพ พวกเขารັงใคร่ผู้ที่อพยพไปหา [ชาวนุฮาจิรีน] อีกทั้ง
ยังไม่ต้องการ และ ไม่อิจฉา ในสิ่งที่ชาวนุฮาจิรีนได้รับ อีกทั้งยังให้
สิทธิผู้อื่นก่อนตัวของพวกเขาเอง ถึงแม้ว่าตัวพวกเขายังขาดแคลนอยู่
มาก และผู้ใดสามารถควบคุมความตระหนี่ที่อยู่ในตัวได้ พวกเขา
เหล่านั้นคือผู้ที่ประสบความสำเร็จ [อัลอิรราฎ : 9]

ความเสียสละ เป้าประสงค์หลักๆที่มีความ
โดดเด่น ที่ช่วยส่งเสริมคุณลักษณะอื่นให้
เพิ่มพูนมากยิ่งขึ้น ประตอรัยมากขึ้น

เหมือนหระบปนิวหระที่ช่วยเพิ่มความ
ประตอรัย และความเพิ่มพูนให้อวัยวะอื่น

หากมุสลิมไม่รู้จักการเสียสละก็เหมือน
ร่างกายที่ไม่มีนิวหระ แล้วร่างกายก็จะ
อยู่อย่างโล่งๆ

ทอมา/เลียมทะเละ

ทอมา/เลียมทะเละ (จิตอาสา หรือ จิตอาสาธารณะ) หนึ่งใน
ทุนลักษณะที่สังคมปัจจุบันต้องการมากที่สุด ในทุกวงการ

สำหรับมุสลิม ทอมา/เลียมทะเละ ไม่ใช่สิ่งที่เราทำ เมื่อเรา พอ
แล้ว หากแต่ทอมา/เลียมทะเละที่แท้จริงเกิดขึ้นเมื่อเราเองก็จำเป็นต้องการอยู่
//๗//เพราะเราพบคนที่ต้องการมันมากกว่าเรา //และเราพอจะดูแลให้ได้ เรา
จึงยอมทะเละ เพื่อให้อัลลอฮ์พอใจเรา

กรณีศึกษาที่ 6 คาถาจับอวย...

ผมรู้จักเจ้าของสวนบนดอยลูกหนึ่ง เขาเล่าให้ผมฟังว่า เขาได้
สัจใจเรื่องการเลียมทะเละจากตนสวนของเขา ตอนที่เขาพาตนสวนไป
ตลาดและเจอบางไร่เอาผลผลิตมาขายราคาถูก ซึ่งไม่มีใครซื้อเลยจน
ต้องเอาลงบ้านไป

เมื่อเห็นเขาจึงรำพึงให้ตนสวนฟังว่า หากฉันรอดมีอะไรจะ
ซื้อผักผลไม้ของตนจนพอกนั้นไป//จากตนฉันให้หมด

ตนสวนที่อยู่ข้างๆ หูจื้นมาว่า

“ต้องอีก//กี่วัน เอ็งถึงจะถือได้ว่ารอดหรือ?”

สังขารมทั้งสังขาร

โลกต้องการผู้เลียมทะเละ //ที่ไม่มีใครอดอยากเลียมทะเละเอง

“มนุชย” กันมีนอกไว้

ในขั้นถัดมาของอินามนุสลิ้ม จากทำนองอันส ทำนศาสนาพุทธ (ขออัลลอฮ์ให้
พร และความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่ ภาวคุณขานของอาดัม (มนุชย)
ได้ครอบครองรูปเขาที่มีแต่พรธิ์สิบถึงสองรูปเขา เขาจะ

เส่องนา รูปเขาที่สาม

และไม่มีสิ่งใดเติมเต็มความอยาของเขาได้ นอกจาก “ดิณ” (ถลปนา
เวลาตาป) และอัลลอฮ์จะรับดาสถ์บัตว์ของผู้ที่ถลปถัว

**แต่จงให้ห็นว่ หากมุสลิมต้องการอยู่รอดในอนนา โลกนี้
โดยไมลุลเลิษจุณนในการเป็นมุสลิม เขาต้องเร็นรู้ที่จะพด เร็นรู้ที่
จะเลิษดละ เพื่อจัดการกับตวามโลก ตวามไมรู้จิกพด ที่อปปูนใจ !?**

**เราจะพมได้ว่ในอัลกุรอาน กัดมทุกถร้งที่พุดถึงการละหมาด
(ซึ่งเป็น/ตวาลักธำถัมสูงสุคของการเป็นมุสลิม) อัลลลฮ์จะพุดถึง
การมริจาต ถดมถุ่ถัวดลมด**

**ในมุทถ์//ถละถนเร็นกรัดอง//ถัถิถิของถน //ละ ตวามมุทถัธรรม
ถัถนถองได้เร็น (//ถักได้มกกถ่าถนฮันถักังถั) ตวามเลิษดละ จัง
กลา/เร็นเร้องของถนถ่อน//ถ ถัถองจำชดม โดยถัถลาชถร้งถาจ
ไมได้ชจากเลิษดละ //ถ/ถมีถนโถนมังถัม เลชปถดมถัวถองให้ถู้ถัวว่
ถัน เลิษดละ ถันไมได้ถ่อน//ถ**

เลิษดละ หรือ โถนมังถัม?

**การสังเกตละข้อของหนังสือผู้อื่น เป็น “หนึ่ง” ในงาน
ที่อัลลอฮ์รัก มากที่สุด จากคำของพระองค์**

ในวันศุกร์ของอิมามอับดุลอมรอนี (สาขาราชการนี้ะชั้นนะดรัม)

**จากท่านอิมามอุมัร ท่านนบี (ขออัลลอฮ์ให้พร และความ
สันติแก่ท่าน) กล่าวว่า**

ผู้ที่อัลลอฮ์รักที่สุด คือผู้ที่เปี่ยมไปด้วยความดีกับคนอื่นมากที่สุด

นางงานที่อัลลอฮ์รักที่สุด คือ นางที่ดูแลขียนความดีให้กับมุสลิม
ไม่ดั่งจัดทุกๆไปจากเขา ชดใช้หนี้สินให้เขา ขจัดความหวงใจของเขา
และฉันชอบไปเป็นเพื่อนช่วยทำศุสสะสำคัญกับพี่น้องมุสลิม มาดว่า
“นางอิอดีนา” ในรัสซิดทั้งเดือนเล็บอิด (นางได้ตนเพื่อทำอิบาดะฮ์)

ผู้ใด “ระวัป” ความเิดสขของเขา อัลลอฮ์จะ “ปดปด” ข้อเล็บของเขา

ผู้ใด “ระวัป” ความเค็ยดเค็นของเขา ในขณะที่เขาอยากจะ
ปลดปล่อยนอออกมาที่สุด อัลลอฮ์จะ “เค็มเค็ม” หัวใจของเขาด้วย
ความ “พอใจ” ในวันกียามะฮ์

ใครช่วยไป “ทำศุสสะ” กับพี่น้องของเขาจนพี่น้องของเขา “มีนเคง”
อัลลอฮ์จะให้เท่าของเขา “มีนเคง” ในวันที่ แท้ทั้งขลาย
ดะสัปดะส่าย

และแน่นอน “นางมีนัสัยเล็บ” จะ ทำลาย นางงานที่ทำ
เขมือนที่ “น้ำสัณสาบชู” ทำลาย “น้ำผึ้ง”

ผมตงจนบทนี้ไม่ได้ หากไม่ได้บอกทางออก สำหรับบางท่านที่
รู้สึก//ทุกข์จริง เวลาที่ทำติดกับตันนั้น //เสียเวลา= ใจตันนั้น //๗/๗มีอน
//ถ้าไม่หันท่า //และไม่ได้ประโประชันอะไร ทมทอนอาบะฮ์นี่มี๑๗๗ ตรัส

يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا *
وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا *
إِنَّمَا نَقْصُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا *
إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبَّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا * فَوَقَاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ
الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا * وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً
وَحَرِيرًا *

พวกเขาทำตามคำบัญชา และกลัวต่อวันที่ความเลวร้ายของวันจะ
เผยแผ่กระจายไปทั่ว ✽ พวกเขาจะให้อาหารสแก่คนยากจน เด็กกำพร้า
และเชลยศึก ทั้งที่พวกเขาเองยังต้องการสนั้น
[พวกเขาจะพูดว่า] แทนที่เราให้อาหารสแก่พวกท่าน เราหวังความ
ไปรดปสาณจากอัลลอฮ์ เราไม่ได้หวังการตอบแทน หรือคำขอขอบคุณใด
จากพวกท่าน ✽

แทนที่เราถวายเป็นอภิวาดของเราในวันที่ใบหน้าจะบูดทิ้ง ✽
เช่นนั้นอัลลอฮ์จะปกป้องพวกเขาจากความเลวร้ายของวันนั้น และ
จะให้พวกเขาพบกับ ความสดชื่น ความปิติ ✽ และพระองค์จะตอบ
แทนพวกเขาด้วยสวนสวรรค์ อาบะฮ์น้ำใหม่ เจื่องจากความอดทน
ของพวกเขา [อัลอิษร่าฮ : 7-12]

จะไม่ได้//ตรัส //เวลาทำติดตันแล้ว //โดนหักหลัง

แบบฝึกที่ 2

การอยู่รอด โดยไม่สูญเสียตัวต่อชนในฐาน “มุทลิม”

ทุกเล่ห์กลจะตีปริศนา/เดสึอน ระบม ในร่างกายของตอฉน
เป็นมูตลิม ก็มูตลิม ซาอไมไ้ มัดังนี้

- คำหรัสมฺยสณิม จุฬชินที่ชัฏ/จน ก็คือ กระดูกรของเรา
- ทวามอทธน ก็คือ ลมหายใจของเรา
- ทวามชัฏสัฏช ก็คือ หัวใจ และเส้นเลือดของเรา
- ทวามละอาช ก็คือ ประสาทรับรู้ของเรา
- การรำนิกกิจจฉัลลฉ ก็คือ แหล่งพลังงานของเรา
- การอชฺร่วมกับกลุ่มตนธั ก็คือ กลิ่นอายของเรา
- ทวามสัชฺสณ ก็คือ ผิວหนังของเรา

เมื่อโลกที่จะเป็นมุสลิม จำองสร้างทุกนักรบะ
ที่ทำให้จิตวิญญาณของมุสลิม อยู่ได้

เล่นๆอะไรไป พวกกัน

การรับซื้อกากับมลพิษที่//จึง//กรองที่ดูของเรฯ ๑๖/๑๖

อินทราชัลลิต (หากฉัลลิตประสูติ)

เมื่อชีวิต... “แค่” ทางผ่าน

ชีวิตที่ผ่านมามาของผม

ผมเจอเรื่องตลกร้ายมากมาย

มนุษย์เรามีข้อเสียกันมาก โดยเฉพาะเรื่อง การใช้ความคิด

เรา คิดกันน้อย เกินไป ในเรื่องที่ควร คิดให้มาก

ในขณะที่ เรื่องที่ควรคิดให้มาก เรากลับ คิดน้อย เกินไป

“คนกลาง”

บางครั้งเราเองก็จริงจังกับดุนยา “มาก” มากซะเหมือนกับว่า เราลืมไปแล้วว่ามันเป็นแค่
ทางผ่าน เป็นเพียง **ห้องสอย** ที่อัลลอฮ์ส่งเราเข้ามา และเรา รอคอย ที่จะออกจากมัน

และเป็นบางครั้งเช่นกันที่เราละเลยเรื่องของโลกหน้ามากเกินไป เมื่อเทียบกับเวลา “ตลอด
กาล” ที่เราต้องไปอยู่

เราทุ่มเทเวลาก่อนชีวิตเพื่อการสร้าง “บ้านกระจอก” ในดุนยาได้ ในขณะที่เวลาที่เรากຸ່ม
ให้กับ “บ้าน” ที่เราต้องไปอยู่อย่างถาวร บางทีที่เราทำไปอาจไม่คู่ควรแม้แต่ “เสาชักตั้น”

ผมหวังว่า ท่านผู้อ่านที่รักที่อ่านมาถึงตรงนี้ น่าจะเข้าใจว่า

ผมต้องการสื่ออะไร

ผู้อ่านที่รักบางท่าน “อาจ” เกลียดตลก (โลกนี้)

ซึ่งบางครั้งผมก็ไม่แน่ใจ

ว่าที่ เกสียตตุนยา

เกลียด เพราะ ไม่อยากได้ดูนยา หรือ เกลียด เพราะไม่ได้ดูนยา?

การมีชีวิตที่ต้องโดนทดสอบ ครั้งแล้ว ครั้งเล่า ...

ທາງກ່າວ ອາດມັນວ່າ “ໂມ່ຮອບໃຈເສຍ”

มันก็ไม่ต่างไปจาก “เด็กตัวน้อย” ที่ไม่ยอมออกกำลังกาย ทั้งที่รู้ว่ามันทำให้ร่างกาย

แข็งแรง

“เด็กน้อย” ที่ไม่ยอมยกตนข่มนามเรียนหนังสือ ทั้งที่รู้ว่ามันทำให้ฉลาด

“เด็ก” ที่ไม่อยากฉีดยาวัคซีน ทั้งที่รู้ว่ามันช่วยป้องกัน

“เรา” จำเป็นต้องได้รับบททดสอบ และนั่น เพื่อตัวเราเอง

ผมหวังจากอัลลอฮฺว่า พระองค์จะให้ท่านผู้อ่านที่รักได้ประโยชน์จากหนังสือเล่มนี้
เหมือนที่ผมได้ หรือ มากกว่าที่ผมได้

เพราะ ชีวิต แค่ทางผ่าน

คุยกันท้ายเล่ม

ในความเป็นจริง บางท่านอาจรู้สึกว่าจะอะไรมากมายนัก

“เป็นมุสลิมก็พอแล้วซี”

“อิสลามอยู่ที่ใจ”

“พ่อแม่ฉันก็ทำอย่างนี้มาตั้งนาน ใครจะทำไม?”

ใบเล่มนี้ผมไม่ได้ว่าอะไรใครเลยนะครับ (คิดว่า นะ...)

ชีวิตในโลกนี้ เป็นของเรา ถึงเวลา เราก็แค่ต้องกลับไปหาพระองค์

ตอนนั้นแหละ ที่พระองค์จะตัดสินเราที่ใช้ “ชีวิตของเราเอง”

ผมทำได้แค่ **เตือน** ก่อนที่เวลานั้นจะมาถึง

เพราะการให้ทางนำเป็น สิทธิ และ หน้าที่ ของ อัลลอฮ์ ใครก็ก้าวท่ายไม่ได้

ขออัสลอฮ์เมตตาทุกท่าน เพราะพวกเราทุกคนต้องการมัน

หมายเหตุ ท่านใดมี ข้อสงสัย หรือ อยากปรึกษา เกี่ยวกับอิสลาม สามารถติดต่อได้ที่สายด่วนอิสลามแคร์ 094 730 0660 ครับ เช่นเดียวกับที่ว่าหากท่านใดคิดว่าหนังสือเล่มนี้ควรได้รับการพิมพ์ และสนใจจะร่วมออกทุน ติดต่อมาได้เลยทันทีครับ

ໂດຍ

ทีมโค้ชที่กำลังพยายามเป็น “มุสลิมมืออาชีพ”

တာဝန်

ตำนาน	๒
เก๋ๆกับหนังเสือ	๓
เก๋ๆกับผู้เขียน	๔
บทที่ 1 ชัดๆ กับ กรอบทางเดินที่ ชัดๆ เลือกลง	๕
1. เมื่อคุณลืมไม่ไว้ใจอันใดเลย	
เรื่องเล่าที่ 1 ของเรื่อง เพราะ “ไม่รู้”	13
เรื่องเล่าที่ 2 “เขาชนะ เพราะ ใจดี”	15
2. จะหาบทกวีใคร?	
3. อิตาเลีย หัวใจของผู้รักชาติ	
เรื่องเล่าที่ 3 ทำไม ถึง “ถึง” ?	23
เรื่องเล่าที่ 4 ไม่ให้ “ให้”	24
4. เพราะข้าพเจ้า	
5. ความสุขของจิตใจ เกิดจากการโดน “ทอดทิ้ง”	
เรื่องเล่าที่ 5 “พ่อมดหมอผีที่กลืนคำ”	30
เรื่องเล่าที่ 6 “การหาของหาย”	36
Trick อู๋อู๋ (การขอ) ทางลัดสู่ความเข้าใจในฐานะมุสลิม มีอะไรอีก	37
6. หัวใจที่ถูกละทิ้ง	
หัวใจจริง ที่โดนทิ้ง	44
7. จงภูมิใจ เพราะ เรา คือ “คนดี”	
เรื่องเล่าที่ 7 “คนดีกับใจ”	49

บทที่ 2 การขอรอด โดยไม่สูญเสียตัวตนในฐานะ มุสลิม	54
--	----

ข้อขอรอด 1 ข้อ ไม่ข้อ?	60
------------------------------	----

Bedtime story นิทานก่อนนอน	61
----------------------------------	----

เรื่องเล่าที่ 8 ภาวนาอาหรับ “อูภาชะอู ทอวาไมก่อนแล้ว”	65
---	----

เรื่องเล่าที่ 9 “อะหะนัฎ/จน”	66
------------------------------------	----

ข้อขอรอด 2 “กุด//จ” ของทอมาฮ์ริจ	68
--	----

เรื่องเล่าที่ 10 อัลลอะฮ์ ก็ง ฉิมแล้ว?	69
--	----

เรื่องเล่าที่ 11 ไม่โดนกับฮัจ์ ก็พูดได้ซิ	73
---	----

ข้อขอรอด 3 กินไม่หมด กินไม่นาน	76
--------------------------------------	----

เรื่องเล่าที่ 12 “เมื่อท่านนบีมุฮัมมาฯ/ชัย”	78
---	----

เรื่องเล่าที่ 13 //มัตดอมาจจริงจะเป็นกับอะฮ์มาเอง	79
---	----

ข้อขอรอด 4 การละทิ้งทรัพย์สินของผู้อื่น	82
---	----

เรื่องเล่าที่ 14 ลูกเขยที่มลาอิกะฮ์ขังข้อขอรอด	83
--	----

ข้อขอรอด 5 ใจถูก ใจใคร?	92
-------------------------------	----

อัลลอะฮ์จะเป็นฮามที่เรารู้? !?	98
--------------------------------------	----

Trickการรัวลิ้งๆๆ ข้อน่า ข้อใจ มุสลิมมีอะไร	101
---	-----

ข้อขอรอด 6 กลุ้มใจถูก “เล็อก”	104
-------------------------------------	-----

เรื่องเล่าที่ 15 เพราะอยากเปลี่ยนแปลง	106
---	-----

ข้อขอรอด 7 สิ่งที่ดีๆ ข้อขอรอด	110
--------------------------------------	-----

“มูฮัมหมัด” ที่นับถือได้	111
--------------------------------	-----

เรื่องเล่าที่ 16 น้ำชา “ฮากิน”	113
--------------------------------------	-----

เมื่อชีวิต... “//ด” ทางผ่าน	116
-----------------------------------	-----

ทุกกันทั้งเล่ม	118
----------------------	-----